

മാനസാന്തരം

(ഒരു ജ്യാനീസ് നാടകം)

പരിഭാഷകൻ:

പത്മനാഭൻ കൃഷ്ണപിള്ള, എം. എ.

മാനസാന്തരം

(ഒരു ജാപ്പാനീസ് നാടകം)

മൂലഗ്രന്ഥകാരൻ:

സനീത്സ മുഷാക്കോജി

പരിഭാഷകൻ:

കൃഷ്ണപിള്ള, എം. രാമ. രാമ.
ഇടപ്പള്ളി

PUBLISHERS:

THE MANGALODAYAM LTD,
TRICHUR

First Impression,
in Meenom 1123.

1000 Copies.

All rights reserved by
Mrs. SREE DEVI CHANGAMPUZHA
"SREE DEVI MANDIRAM"
EDAPPALLY.
(N. Travancore)

Price: }
Rupee One and
Annas Eight. }

Printed at
The Mangalodayam Press
Trichur.

സനീത്വ മുഷാരക്കോജി

മാനസാന്തരം

(ഒരു ജപ്പാനീസ് നാടകം)

[മുന്നങ്കത്തിലുള്ള ഒരു ശുഭപ്രയോഗസായി]

ചങ്ങമ്പുഴയുടെ കൃതികൾ

1. രമണൻ	1	8	0
2. സുന്ദിക്കുന്ന അസ്ഥിമാടം	2	0	0
3. അപരാധികൾ	1	0	0
4. ദേവഗീത	2	0	0
5. കളിത്തൊഴി	2	8	0
6. ബാഷ്പാഞ്ജലി	1	8	0
7. രക്തപുഷ്പങ്ങൾ	1	4	0
8. സങ്കല്പകാന്തി	1	4	0
9. കാണപ്പുകൾ	1	0	0
10. സാഹിത്യചിന്തകൾ	1	0	0
11. മൃഡാമണി	1	0	0
12. ശ്രീതിലകം	1	0	0
13. കലാകേളി	0	12	0
14. വത്സല	0	8	0
15. ആരാധകൻ	0	8	0
16. മോഹിനി	0	8	0
17. തിലോത്തമ	0	8	0
18. ദേവത	0	8	0
19. ഹേമന്തചന്ദ്രിക	1	8	0
20. ആകാശഗംഗ	1	0	0
21. ദിവ്യഗാഥ	1	8	0
22. നിർവൃതി	0	8	0
23. പെല്ലീസും മെലിസാനയും	1	8	0
24. ദേവയാനി	1	0	0
25. കരടി	0	8	0
26. വിവാഹാലോചന	0	8	0
27. അനശ്ചരഗാനം	0	8	0
28. ഇടപ്പള്ളി രാഘവൻപിള്ളയുടെ മുഴുവൻകൃതികൾ	5	0	0
29. യവനിക	1	8	0

മംഗളോദയം ലിമിറ്റഡ്, തൃശ്ശൂർ.

പാത്രങ്ങൾ

1. ഷൂസോ യമാദ:

തന്നിഷ്ടക്കാരനും, നല്ല മനസ്സെന്തുമുള്ള വാക്കും പക്ഷേ, ദയാമയമായ ഹൃദയത്തോടുകൂടിയവനുമായ ഒരു മനുഷ്യൻ—55 വയസ്സ് പ്രായം.

2. ഹിറോക്കോ:

അയാളുടെ ഭാര്യ—മാമുൽപ്രിയയായ ഒരു സ്ത്രീ—പ്രായം 50 വയസ്സ്.

3. താരോ:

അവരുടെ മൂത്ത മകൻ—സമർത്ഥനും ഉദാരമനസ്സു നുമായ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ—പ്രായം 28.

4. ജിരോ:

അവരുടെ ഇളയ മകൻ; സ്വഭാവം ഏറിയകൂറും അയാളുടെ സഹോദരന്റേതുപോലെതന്നെ; പക്ഷേ, സ്വാഭാപ്രായത്തെ കണക്കിലേറെ മുറുകെ പിടിക്കുന്ന ആളാണ് പ്രായം 22.

5. ടോഷിക്കോ:

അവരുടെ മകൾ—നല്ല രീതിയിൽ വളർത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ശാലീനയായ ഒരു പെൺകിടാവ്—പ്രായം 17.

6. ഒബയാഷി:

ജിരോവിന്റെ സ്നേഹിതൻ—വയസ്സ് ഇരുപത്തിമൂന്നു ആയുള്ള എങ്കിലും ഒരു ധനാധ്യക്ഷംബത്തിലെ അധിനായകൻ.

7. ഫുജി ഷീജെക്കി:

പതിനെട്ടു വയസ്സുള്ള വിലാസിനിയായ ഒരു പെൺകുട്ടി. യമാദാകുടുംബത്തിലെ പരിചാരിക.

8. അതേ കുടുംബത്തിലെ മറ്റൊരു വേലക്കാരി:

സ്ഥലം—ടോക്കിയോ
കാലം—ഇന്നത്തെ കാലം.

—o:~o:~o:—

ഒന്നാമങ്കം

[യഥാഭാഗിലയത്തിലെ നിവാസാത്മകമായ ഒരു
മുറി. പാശ്ചാത്യരീതിയിൽ ആഡംബരപൂർവ്വം
വിവിധോപകരണങ്ങളാൽ അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഹിറോക്കോവിനേയും ഷൂസോവിനേയും കാണാം]

ഹിറോക്കോ

വീണ്ടും വെളിയിലേയ്ക്കു പോകയാണോ, നിങ്ങൾ?

ഷൂസോ

അതെ; വീണ്ടും എനിക്കൊന്നു പുറത്തേയ്ക്കിറങ്ങേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ഓ—പിന്നേയ്, കുട്ടികൾ എവിടെ പോയിരിക്കുകയാണ്? ഇവിടെയും ഒരൊറ്റാളെ കാണാനില്ല.

ഹിറോക്കോ

അവർ വിരുന്നിനു പോയിരിക്കുകയാണ്. മൂന്നുപേരും ഒന്നിച്ചു പോയത്.

ഷൂസോ

ഓഹോ, ശരി. അവർ ഒരു പ്രകൃതക്കാരായിരിക്കുന്നതായതന്നെ വളരെ ഭേദം.

ഹിറോക്കോ

അതെ, അല്ലേ? വളരെ നല്ലവരുമാണവർ. പക്ഷേ നിങ്ങൾ ഒന്നു മനസ്സിലാക്കണം. എനിക്ക് അവരുടെ മേലുള്ള പിടി നഷ്ടപ്പെടുകയാണ്.

ഋസോ

ശരി; പക്ഷേ അങ്ങനെയായിരിക്കാം. അവർ വളരെ
പോയി.

ഹിറോക്കോ

ആദ്യം നിങ്ങൾ എന്നോടുപേക്ഷ ഭാവിച്ചുതുടങ്ങി; പ
ന്നീടു കുട്ടികളും. ഇതെന്നെ വല്ലാതെ കുഴിതപ്പെടുത്തുന്നു.

ഋസോ

ഇനി അങ്ങനെ ഭാവിക്കുന്നതു കുട്ടികളുടെ കുട്ടികളായി
രിക്കും.

ഹിറോക്കോ

എനിക്കങ്ങനെ തോന്നുന്നു. താരോവിന് ഒരു ഭാര്യയെ
നാം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

ഋസോ

ഞാൻ അതിനേക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുകയായിരുന്നു. കവാന
ക്കായുടെ മകളില്ലേ, സുനെക്കോ, അവളെ ഞാൻ ആലോ
ചിച്ചു.

ഹിറോക്കോ

സുനെക്കോയോ! അസാധ്യം! അവളെ അവനെതു വെറു
പ്പാണെന്നോ! എപ്പോഴും അതുതന്നെയോ അവന്റെ സംസാരം!

ഋസോ

വകുതിരിവില്ലാത്ത യെന്ധാനി! അച്ഛനമ്മമാരോടൊന്നി
ച്ചു താമസിക്കുക; എന്നിട്ടു തന്നിഷ്ടംപോലെ നടക്കാമെന്നു ക
രുതുക!

ഹിറോക്കോ

നിങ്ങളുടെ ചെറുപ്പകാലത്തു നിങ്ങളും അതുതന്നെയോ
ചെയ്തേ.

ഋസോ

പക്ഷേ, ഞാനേയ്, എല്ലാ നൂറുക്കൂറും പണിയെടുത്തുകൊ
ണ്ടിരുന്നു. അവന്റെ ഈ പ്രായത്തിൽ, അവനേക്കാളേറെ

യോ പ്രയോജനമുള്ള ഒരു നിലയിലാണ് സപ്രയത്നംകൊണ്ടു ഞാനെത്തിച്ചേർന്നത്!

ഫിറോക്കോ

താരോവിന് ഇന്നതിന്റെ ആവശ്യമില്ല; ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അവനും പണിയെടുത്തേനെ.

ഷൂസോ

ആട്ടെ, നീ വിചാരിക്കുന്നോ അവനങ്ങനെ ചെയ്യുന്നു?

ഫിറോക്കോ

തീച്ചുവായും;—നിങ്ങളേക്കാൾ മിടുമിടക്കുന്ന അവൻ.

ഷൂസോ

എനിക്കതിൽ സംശയമുണ്ട്. പക്ഷേ, അവൻ തികച്ചും ഒരു വിഡ്ഢിയല്ല.

ഫിറോക്കോ

അയ്യോ, അങ്ങനെയൊന്നുമല്ല കാര്യം; അതിൽനിന്നെല്ലാം വളരെ വളരെ വ്യത്യസ്തമാണ്. അവനെ ഭരിച്ചുകൊണ്ടു പോകാൻ എനിക്കു വയ്യ!

ഷൂസോ

അപ്പോൾ, നീയാണ് വിഡ്ഢി.

ഫിറോക്കോ

അതെ, നിങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ; പക്ഷേ എനിക്കു നിങ്ങളെ ഭരിക്കാൻ സാധിക്കും.

ഷൂസോ

അതെന്തുകൊണ്ടാ? എനിക്കു നിന്നോടുള്ള സ്നേഹം!

ഫിറോക്കോ

എങ്ങനെയായാലും, സുനെക്കോവിന്റെ ആലോചനയുണ്ടല്ലോ, അതങ്ങു നീക്കിവെച്ചേയ്ക്കൂ. അതു ചിന്താവിഷയമേ അല്ല.

ഷൂസോ

പക്ഷേ അങ്ങനെയായിരിക്കാം. ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനെ
വശീകരിക്കാൻ പോന്ന സൗകര്യമൊന്നും, പക്ഷേ, അവർ
ക്കില്ലായിരിക്കും. ആട്ടെ, വേറെ ആരെങ്കിലും നിന്റെ മനസ്സി-
ലുണ്ടോ?

ഫിറോക്കോ

ഉണ്ട്, എന്റെ മനസ്സിലുണ്ട്.

ഷൂസോ

ആരാണത്?

ഫിറോക്കോ

ഇഷ്ടിയാമായുടെ മകൾ താക്കിക്കോവിനെ ഞാൻ ആ-
ലോചിക്കുകയായിരുന്നു.

ഷൂസോ

ഓ, കൊള്ളാം; തരക്കേടില്ല. തീർച്ചയായും അവളുടെ കായ്-
യ്ക്കു്തൽ താരോവിനു യാതൊരു വിസമ്മതവും ഉണ്ടാവില്ല.

ഫിറോക്കോ

നിങ്ങൾക്കുണ്ടോ?

ഷൂസോ

ഇല്ല; അവളുടെ കായ്ക്കു്തൽ എന്നിക്ക് ഒരു സമ്മതക്കേടു-
മില്ല. പക്ഷേ അവൻ മറ്റൊരു പെണ്ണിനെ കല്യാണം കഴിക്കുന്ന
പക്ഷം അതായിരിക്കും നമുക്കുധികം നന്മ!

ഫിറോക്കോ

ങ് ആ!

ഷൂസോ

എങ്ങനെയുമാകട്ടെ; സംഗതികളുടെ നിലപാടു് ആ ഒരു
വഴിജ്ഞാണെങ്കിൽ താക്കിക്കോവിനെത്തന്നെ നമുക്കുറപ്പിക്കാം.

ഫിറോക്കോ

എന്നാൽ താരോ വീട്ടിൽ വന്നാലുടൻതന്നെ ഞാൻ അവനോടു പറയാം.

ഷൂസോ

ശരി, അങ്ങനെ ചെയ്യൂ. ഞാൻ അവനെ സന്തോഷിപ്പിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്.

[പരിചാരികയായ ഫ്യൂജി പ്രവേശിക്കുന്നു]

ഫ്യൂജി

കാറവിടെ കാത്തുകിടക്കുന്നു, അങ്ങനേ!

ഷൂസോ

ഉയരം! കൊള്ളാം!

[ഫ്യൂജി പോകുന്നു.]

ഫിറോക്കോ

നിങ്ങൾ എപ്പോഴാ ഇനി തിരിച്ചുവരൂ?

ഷൂസോ

ഏതാണൊരു മണിയാകും.

ഫിറോക്കോ

എന്നും രാത്രി. ഏറെനേരം അങ്ങു വെളിയിലാണ്.

ഷൂസോ

അതേ; എന്നും നിന്നോടു ക്ഷമയാചനം ചെയ്യേണ്ട ഒരു നിലയിലാണ് ഞാൻ. പക്ഷേ നീ ഒരു മനസ്സിലാക്കണം. അതെല്ലാം കുടുംബത്തിന്റെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടിയിട്ടാണ്.

ഫിറോക്കോ

കൊള്ളാം. നിങ്ങൾ അങ്ങനെ പറയുകയാണെങ്കിൽ, അതങ്ങനെ ആയിരിക്കണമെന്നതന്നെ ഞാൻ കരുതുന്നു.

[അവർ ഒരുമിച്ചു മുറിവിട്ടിറങ്ങുന്നു. ഒരുനിമിഷം കൂടി കഴിഞ്ഞു ഫിറോക്കോ തിരിച്ചു വരുന്നു. ഗൃതഗതിയിൽ അവർ അവിടെയുള്ള സാധനസാമഗ്രികളെല്ലാം വെട്ടുപ്പാക്കി വെക്കുന്നു. താമസിയാതെ വെളിയിൽ ചില കാലോച്ചകൾ; അനന്തരം വാതിലിന്മേൽ ഒരു മുട്ട്.]

ഫിറോക്കോ

അകത്തേയ്ക്കു വരാം!

[താരോ, ജീരോ, ടോഷിക്കോ ഇവർ പ്രവേശിക്കുന്നു. മൂന്നുപേരും ഉടനടി പറയുകയാണ്: “ഇതാ ഞങ്ങൾ!” അവർ അവരുടെ മാതാവിനെ അഭിവാദ്യം ചെയ്യുന്നു.]

ഫിറോക്കോ

എങ്ങനെയിരുന്നു? സമയം നിങ്ങൾ ഉല്ലാസമായിത്തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടിയോ?

ടോഷിക്കോ

ഉവ്വമ്മേ!

[അവർ എല്ലാവരും മുറിവിട്ടിറങ്ങുന്നു.]

ഫിറോക്കോ

താരോ, ഒരുമിനിട്ട്. എനിക്കുപ്ലം നിന്നോടു സംസാരിക്കാനുണ്ട്.

താരോ

അങ്ങനെതന്നെ. എനിക്ക് അമ്മയോടും അപ്പം സംസാരിക്കാനുണ്ട്.

[ടോഷിക്കോയും ജീരോയും പോകുന്നു.]

ഫിറോക്കോ
നിനക്കെന്താണ് പറയാനുള്ളത്?

താരോ

അമ്മയ്ക്കു പറയാനുള്ളതെന്താണ്?

ഫിറോക്കോ

നീ ആദ്യം പറയൂ!

താരോ

ഇല്ല, അമ്മയാകട്ടെ ആദ്യം.

ഫിറോക്കോ

ഒരുപക്ഷേ നമുക്കിരുവർക്കും പറയാനുള്ളത് ഒരു സംഗതിതന്നെ ആയിരിക്കാം.

താരോ

അമ്മയ്ക്കു ഞ്ഞെ തോന്നുന്നു? ഓ, അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിൽ എനിക്കു വലിയ സന്തോഷമാവും.

ഫിറോക്കോ

എനിക്കു തോന്നുന്നത് നമുക്കു രണ്ടുപേർക്കും പറയാനുള്ളത് ഒന്നുതന്നെയൊന്നാണ്.

താരോ

എനിക്കുതിൽ സംശയമുണ്ട്.

ഫിറോക്കോ

ശരി, എന്നാൽപ്പിന്നെ, നിനക്കു പറയാനുള്ളതെന്താണ്?

താരോ

അമ്മയ്ക്ക് എന്താണ് പറയാനുള്ളത്?

ഫിറോക്കോ

എനിക്കു പറയാനുള്ള സംഗതിയുടെ ആദ്യത്തെ അക്ഷരം ഞാൻ പറയാം—‘കു’ മനസ്സിലായോ? നിനക്കു അതിനുള്ള പ്രായമായി. അതിനാൽ.....

താരോ

എന്റെ സംഗതി വേറൊന്നാണ്. 'സ' എന്ന അക്ഷരം
.ത്തിലാണ് അതിന്റെ ആരംഭം.

ഫിറോക്കോ

എന്തു കാര്യമാണത്, 'സ' എന്ന അക്ഷരത്തിൽ തുട
ങ്ങുന്നത്?

താരോ

അമ്മ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് എന്റെ കല്യാണമാണ്;—അ
ല്ലേ അമ്മേ?

ഫിറോക്കോ

അതെ; നീ ഉദ്ദേശിച്ചതു ശരിയാണ്. നിന്റേതോ? അ
തും അതുതന്നെ ഉദ്ദേശിച്ചാണോ?

താരോ

വളരെ വ്യത്യസ്തമായ വേറൊരു സംഗതിയാണത്!

ഫിറോക്കോ

കൊള്ളാം; ഏതായാലും നിന്റെ കല്യാണത്തെക്കുറിച്ച്
എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു നീ കേൾക്കണം. നീ ആ പ്രായ
ത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു.

താരോ

അമ്മയ്ക്കു പറയുവാനുള്ളതു തീർച്ചയായും ഞാൻ കേൾ
ക്കാം. പക്ഷേ ഞാൻ വിവാഹം കഴിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് വി
ദേശങ്ങളിൽ എനിക്കൊരു സഞ്ചാരം നടത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഫിറോക്കോ

വിദേശങ്ങളിലോ?

താരോ

അതെ; ഉദ്ദേശം മൂന്നുകൊല്ലം.

ഫിറോക്കോ

മുൻ കൊല്ലമോ!

താരോ

മുന്നേ മുൻകൊല്ലം മാത്രം.

ഫിറോക്കോ

മുന്നേ മുൻ കൊല്ലം മാത്രമോ?—ദേവായി. മുൻ കൊല്ലം കഴിയുമ്പോൾ നിനക്കു മുപ്പത്തിയൊന്നാകും വയസ്സ്; താക്കിക്കോവിന് ഇരുപത്തിനാലും.

താക്കിക്കോവോ? ഞാൻ താക്കിക്കോവിനെ വിവാഹം കഴിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെടാനാണോ അമ്മ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്? അവർക്കു് ഒരു ഇരുപത്തിനാലോ, മുപ്പതോ, അമ്പതോ ആയിരിക്കാമല്ലോ. ഞാനതു ഗൗരവമില്ല.

ഫിറോക്കോ

അപ്പോൾ താക്കിക്കോവിനെ നിനക്കു കല്യാണം കഴിക്കേണ്ട, അല്ലേ?

താരോ

തീർച്ചയായും വേണ്ട.

ഫിറോക്കോ

പക്ഷേ, എന്തുകൊണ്ടു വേണ്ട?

താരോ

‘എന്തുകൊണ്ടു്?’—എന്നൊരു ചോദ്യത്തിന്നു ഇവിടെ സ്ഥാനമില്ല. ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ലവളെ. അത്രമാത്രം.

ഫിറോക്കോ

ആട്ടെ; എന്നാൽ സുനെക്കോവിനെക്കുറിച്ചു നീ എന്തു പറയുന്നു?

താരോ

ആരാണവൾ?

ഫിറോക്കോ

കവാനക്കായുടെ മകളേയ്യേ!

താരോ

എന്തിന്? അവളുടെ ഇനത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു സ്ത്രീയെ ആയിരിക്കില്ല ഞാൻ വിവാഹം കഴിക്കുക.

ഫിറോക്കോ

പക്ഷേ, നിന്റെ അച്ഛൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു, അവളെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ.

താരോ

എന്തൊരു ഭോഷതപമാണെന്നു നോക്കൂ!

ഫിറോക്കോ

നീ നിന്റെ അച്ഛാനു ഭോഷനെന്നു വിളിക്കുന്നോ?

താരോ

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം അതാണെങ്കിൽ, തീർച്ചയായും ഒരു ഭോഷനാണദ്ദേഹം. പക്ഷേ എനിക്കറിയാത്തതായ സംഗതി ഇതാണ്. എനിക്കു വിദേശങ്ങളിലേയ്ക്കു പോകാനാകുമോ?

ഫിറോക്കോ

വരട്ടെ, നമുക്കു കാണാം—എന്തിനാണ് നീ പോകാനുദ്ദേശിക്കുന്നത്?

താരോ

ഇന്നുരാത്രി ഉല്ലാസപിരുന്നിൽ പങ്കെടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ എന്റെ മനസ്സിൽ ആ ചിന്ത മുളച്ചു—എനിക്കു വിദേശങ്ങളിൽ പോയി മുററിസ്സഞ്ചരിക്കണമെന്ന്! ക്യൂബെലിക്, പാർത്ഥ്വസ്തി മുതലായവരുടെ സംഗീതം എനിക്കു കേൾക്കണം.

ഫിറോക്കോ

നിനക്കതുകൊണ്ടെന്നു ഗുണമാ കിട്ടാൻ പോണെ?

40435

താരോ

അച്ഛൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ക്ലബ്ബിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന അതേ ഗുണമെന്ന.

ഹിറോക്കോ

നിന്റെ അച്ഛൻ പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യാപാരം സംബന്ധിച്ചു ജനങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്കു ചുറ്റേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്.

താരോ

ഉണ്ട്; പണമുണ്ടാക്കാൻ അതൊറ്റ കാരണം മാത്രമേയുള്ളൂ?

ഹിറോക്കോ

മീച്ചായാം!

താരോ

ആയിരിക്കാം. എന്നാൽപ്പിന്നെ, നാടകശാലകളിൽ പോകുന്നതുകൊണ്ട് അമ്മയ്ക്കുണ്ടാകുന്ന അതേ ഗുണമെന്ന എനിക്കു ഉണ്ടാകുന്നു.

ഹിറോക്കോ

അതാണ് നിന്റെ യുക്തിയെങ്കിൽ, നീ പോകുന്ന കായ്കത്തിൽ ഞങ്ങൾ സമ്മതിക്കില്ല.

താരോ

എന്തുകൊണ്ട്?

ഹിറോക്കോ

എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ആവക കായ്കങ്ങൾക്കു ചിലവഴിക്കാൻ എനിക്കു സമയമുണ്ട്. നിനക്കുതില്ല. നിന്റെ ജീവിതം ആരംഭിക്കേണ്ട കർത്തവ്യമാണ് നിനക്കുള്ളത്.

താരോ

പക്ഷേ, അച്ഛൻ പണം സമ്പാദിക്കുന്നത് അതിനല്ലേ? — ഞങ്ങൾക്കു സുഖമായി കഴിഞ്ഞുകൂടാൻ?

ഫിറോക്കോ

അല്ല, ഒരിക്കലുമല്ല!

താരോ

പിന്നെന്തിനാണദ്ദേഹം സമ്പാദിക്കുന്നത്?

ഫിറോക്കോ

എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.

താരോ

അമ്മയ്ക്കറിഞ്ഞുകൂടേ? ഞാൻ പറഞ്ഞുതരാല്ലോ! ഇക്കാലത്ത് ഒരു മനുഷ്യൻ വളരെ പണം ഉണ്ടാക്കുന്നത് അയാളുടെ കുട്ടികൾ സ്വതന്ത്രരായും സന്തുഷ്ടരായും ജീവിക്കുവാനാണ്— ജീവിതം ആസ്വാദപൂർണ്ണമായി കഴിച്ചുകൂട്ടുവാനാണ്. എന്താ, അങ്ങനെയല്ലേ അമ്മേ, അമ്മയ്ക്കങ്ങനെ തോന്നുന്നില്ലേ?

ഫിറോക്കോ

എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.

താരോ

ഒരുപക്ഷേ, അച്ഛനും അറിഞ്ഞുകൂടായിരിക്കും. നേരേമറിച്ചാണെങ്കിൽ പണം സമ്പാദിച്ചുവെക്കുന്നതിൽ ഒരുതവണയെങ്കിലും തലമുറ തലമുറയായി കൈമാറിക്കൊണ്ടുപോകുവാൻ മാത്രം കുടുംബസ്വത്തുകൾ കുന്നുകൂട്ടുന്നതിൽ എനിക്കു വിശ്വാസമില്ല. അച്ഛന്റെ ധനം എന്തെങ്കിലും നല്ല കാര്യത്തിനുവേണ്ടി ഇറക്കണമെന്നാണ് എന്റെ ഉദ്ദേശം. ഉടമസ്ഥനാക്കുതന്നെ; ഒരു ഭാരമായിത്തീരുന്ന പണം, പണമൊന്നുമില്ലാതിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കഷ്ടമാണ്.

ഫിറോക്കോ

എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല, എന്തൊക്കെയാണ് നീയ്ക്കി സംസാരിക്കുന്നതെന്ന്. പക്ഷേ ഞാൻ നിന്റെ അച്ഛനുമായി ഇതുസംഗതി സംസാരിച്ചിട്ട് എന്താണദ്ദേഹം പറയുന്നതെ

നന്നെന്നെ അറിയിക്കാം. നീ പോകുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ ഏതായാലും നിന്റെ വിവാഹകാര്യം ആലോചിച്ചുറപ്പിക്കണം.

താരോ

തിരിച്ചുവന്നിട്ടു ഞാൻ വിവാഹം ചെയ്യുകൊള്ളാം. മുപ്പതുവയസ്സാകുന്നതിനുമുമ്പു വിവാഹം കഴിക്കാൻ എന്നെക്കൊണ്ടാക്കില്ല.

ഹിറോക്കോ

എന്തുകൊണ്ടില്ല?

താരോ

അതു നിയമത്തിനു വിരുദ്ധമാണ്.

ഹിറോക്കോ

അതു ബഹുവിചിത്രംതന്നെ. ഇരുപത്തിരണ്ടിലും ഇരുപത്തിമൂന്നിലും എത്രയോ പേർ വിവാഹം കഴിക്കുന്നു!

താരോ

ഓ, ആ ആളുകൾ യഥാർത്ഥമായി വിവാഹം കഴിച്ചവരല്ല. ഒരു സമ്മതിക്കാം. നിയമപരമായ ഒരു മാനദണ്ഡത്തിന്മേൽ അവർ വിവാഹിതർതന്നെ; പക്ഷേ സകലതും തീരുമാനിച്ചുറപ്പിക്കുന്നത് അവരുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരാണ്; അത് ഒരു യഥാർത്ഥവിവാഹമാകുന്നില്ല. മുപ്പതുവയസ്സിനു കീഴിൽ ഒരിക്കലും യഥാർത്ഥമായ വിവാഹം ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. *

ഹിറോക്കോ

നീ പറയുന്നതു മനസ്സിലാക്കാൻ എനിക്കു സാധിക്കുന്നില്ല.

* ജപ്പാനിൽ ഒരാൾക്കു മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ സമ്മതം കൂടാതെ മുപ്പതുവയസ്സ് തികയുന്നതിനുമുമ്പു വിവാഹം കഴിക്കാവുന്നതല്ല. അച്ഛനമ്മമാർ തടസ്സംപറയുന്ന ഒരു സ്ത്രീയെ അയാൾക്കു വിവാഹം കഴിക്കണമെങ്കിൽ, അതിനാൽ, ആ പ്രായമാകുന്നതുവരെ അയാൾ കാത്തിരിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്.

താരോ

ഞാൻ പറയുന്നത് മനസ്സിലാക്കാൻ അമ്മയ്ക്കു കഴിയാതിരിക്കുന്നതാണ് കൂടുതൽ നന്ന്. ഏതായാലും ഞാൻ വിദേശത്തു ചെന്നെത്തുന്നതുവരെ എന്റെ വിവാഹത്തിനു ക്ഷമിച്ചിരിക്കാൻ കഴിയും.

ഹിറോക്കോ

വിദേശത്തുനിന്നു വല്ല പെണ്ണിനേയും നീ കെട്ടിക്കൊണ്ടു വരികയാണെങ്കിൽ എനിക്കതു സഹിക്കുക സാധ്യമല്ല.

താരോ

വിദേശക്കാരിയായ ഒരു പെണ്ണിനേയും ഞാൻ വിവാഹം കഴിക്കില്ല. അമ്മയ്ക്കതു സഹിക്കാൻ സാധ്യമല്ലെന്നുള്ളതുകൊണ്ടല്ല, ഇതുപോലെ ഒരു കുടുംബത്തിലേയ്ക്കു നാടുകടത്തപ്പെട്ടാൽ അതവർക്കു സഹിക്കാൻ സാധിക്കില്ല; അതുകൊണ്ടാണ്.

ഹിറോക്കോ

നീ പറയുന്നതൊന്നുംതന്നെ ലവലേശം എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

താരോ

ഉച്ചമേ. ഞാൻ പറയുന്നത് ശരിക്കും അമ്മയ്ക്കു മനസ്സിലാകുന്നുണ്ട്. അമ്മയ്ക്കു മനസ്സിലാകാത്തതു നിയമവും മനുഷ്യസ്വഭാവവുമാണ്.

ഹിറോക്കോ

നിനക്കെന്തു പറ്റി കേണത്? ബഹുവിചിത്രമായ എന്തെല്ലാമാണ് നീയിപ്പറയുന്നത്.

താരോ

എനിക്കു യാതൊന്നും പറ്റിയിട്ടില്ല. ഞാൻ വിദേശങ്ങളിലേയ്ക്കു പോട്ടെ; എനിക്കവിടെ കൂടുതൽ കാണുവാനും കൂടുതൽ പഠിക്കുവാനും സാധിക്കും!

ഹിറോക്കോ

നിനക്കു നല്ല ഉറപ്പുണ്ടോ. അതു മൂന്നുകൊല്ലത്തേയ്ക്കു ഉണ്ടാവുള്ളു എന്ന്?

താരോ

ഉണ്ടു്; എന്നിങ്കു മുപ്പതാകുമ്പോൾ ഞാൻ മടങ്ങിയെത്താം.

ഹിറോക്കോ

ശരി, നിന്റെ അച്ഛൻ എന്താണ് പറയുന്നതെന്നു നോക്കട്ടെ.

[വാതിലിന്മേൽ ഒരു മുട്ടു്]

[ഘൃജി പ്രവേശിച്ചു ഹിറോക്കോവിന്റെ കയ്യിൽ ഒരു കാർഡു കൊടുക്കുന്നു]

ആരോ കൊച്ചമ്മയെ കാണാനാണ് കൊച്ചമ്മേ!

ഹിറോക്കോ

വളരെ നല്ലതു്!

[ഹിറോക്കോ പോകുന്നു. താരോവിന്റെ മനരേനോക്കി ഘൃജി പുഞ്ചിരി തൂകുന്നു]

താരോ

ഘൃജി!

ഘൃജി

എന്താണ്?

താരോ

അടുത്തതന്നെ ഞാൻ വിദേശങ്ങളിലേയ്ക്കു പോകുന്നു.

ഘൃജി

വാസ്തവം?.....

താരോ

അത്ഭുതപ്പെടാതിരിക്കൂ! മൂന്നുകൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ ഞാൻ മടങ്ങിയെത്തും, മഹാനായ ഒരു മനുഷ്യനായി!

ഏകദി

അപ്പോൾ മൂന്നുകൊല്ലക്കാലം അദ്ദേഹം വിദേശങ്ങളിലായിരിക്കും!

താരോ

ഞാൻ ഇവിടെ താമസിക്കുകയാണെങ്കിൽ നിനക്കു മരിക്കേണ്ടിവരും.

(അവളെ ആശ്വസിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്)

എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അത്തരത്തിൽ ഒരു തക്കക്കൂടമാണ് നീ!!..... *

* [ഇവിടെ താരോ അത്ഭുതപ്പെടുന്നതിനാണ്.. അവളുടെ സമീപം താമസിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവളോടുള്ള അയാളുടെ വാത്സല്യം അത്രയ്ക്കു ഗാഢമായതിനാൽ, അയാൾക്കു നിശ്ചയം അവളോടു യിശുശരതീതമായ ഒരു പ്രണയബന്ധത്തിൽ ഉൾപ്പെടേണ്ടിവരും. എങ്കിൽ, അങ്ങനെയുള്ള ധർമ്മങ്ങളിൽ ഒരു പോംവഴിയായ 'ഷിൻജു' (ഇരുവരും ഒന്നിച്ചുത്തമത്വം ചെയ്യുക) വിലേ അതു കലാശിക്കൂ. മഹത്തായ ഉദ്ദേശങ്ങളോടുകൂടിയ ആത്മത്വപരലോകത്തിൽ പരമാനന്ദമായകൊണ്ടെന്നുള്ള ബുദ്ധമതക്കാരുടെ വിശ്വാസത്തിൽനിന്നാണ് 'ഷിൻജു' സമ്പ്രദായത്തിന്റെ ഉത്ഭവം.]

രണ്ടാമങ്കം

[പാശ്ചാത്യരീതിയിൽ വിധാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ജീരോ
വിൻറമുറി. ജീരോ ഡസ്റ്റിനരികെ എഴുതി
ക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതുവരെ എഴുതിയി
ടത്തോളം ഉച്ചത്തിൽ വായിക്കുവാനായി അ
യാൾ എഴുത്തു നിൽക്കുന്നു]

ജീരോ

“പ്രിയപ്പെട്ട മേട്ടാ, മേട്ടന്റെ കത്തുകൾക്കു നന്ദി. എ
നിക്കും വിദേശങ്ങളിലേയ്ക്കു പോയാൽ കൊള്ളാമെന്നാശയു
ണ്ട്; പക്ഷേ അച്ഛൻ സമ്മതിക്കില്ല—വിശേഷിച്ചും, മേട്ടൻ മ
ടങ്ങിയെത്തുന്നതുവരെ! ഇരയിടെ പറയത്തക്കതായി എനി
ക്കൊന്നുതന്നെ ചെയ്യാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഓരോരോ വഴിക്കു
ങ്ങനെ കുതിച്ചുപറയുകയാണെന്റെ ഹൃദയം. എഴുതുവാൻ ഇ
ന്നു വിശേഷിച്ചൊന്നുതന്നെ ഇല്ല. എല്ലാവർക്കും സുഖംതന്നെ.
(അയാളുടെ സ്വരം അല്പമൊന്ന് ഇടറുന്നു) പതിവുപോലെ ഹൃ
ദയത്തിന്റെ കത്തു ഞാൻ ഇതോടൊന്നിച്ചുടക്കുംചെയ്യുന്നു.

മേട്ടൻ എല്ലാം അതിൽ കാണാം. അവർ സദാ മേട്ട
ന്റെ കത്തുകളും കാത്തിരിപ്പാണ്. അവളുടെ കൈയിലേയ്ക്കു
ഞാൻ കത്തു കൊടുക്കുന്ന ഓരോ പ്രാവശ്യവും, അവളുടെ മ
ഖം പ്രസാദദീപ്തമായി വികസിക്കുന്നു....”

[അയാൾ തന്റെ കത്തു മടക്കി, കാലേ മുദ്ര വെച്ചി
ട്ടുള്ള മറൊന്നിന്റെ കൂടെ, ഒരു ലക്കോട്ടിലി
ട്ട്, അതു മുദ്രവെക്കുന്നു. വാതിൽക്കൽ ഒരു മുട്ട്]

അരവിന്ദം?

ഫ്യൂജി (വെളിയിൽ)

ഇതാ അങ്ങയ്ക്കു റെഴ്സ്.

ജീരോ

അകത്തു വരൂ!

[ഫ്യൂജി പ്രവേശിച്ചു അയാൾക്ക് ഒരു കത്തു കൊടുക്കുന്നു]

ജീരോ

ഇതു ചേട്ടന്റെ അടുത്തുനിന്നാണോ?

ഫ്യൂജി

അതെ.

[ജീരോ കത്തു പൊളിച്ചു അതിൽനിന്നും മുദ്രപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ചെറിയ ഒരു പുറത്തെടുക്കുന്നു. അയാൾ ആ കത്തു ഫ്യൂജിക്കു കൊടുക്കുകയും, അവൾ വിനയപൂർവ്വം നമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.]

ഫ്യൂജി

കുറച്ചുമുൻപു ഞാൻ അങ്ങയുടെ കൈയിൽ തന്നെ ആ കത്തു് അങ്ങ് അയച്ചോ?

ജീരോ

ഇല്ല. അതിപ്പോഴും ഇതാ ഇവിടെയുണ്ട് (ചക്കോട്ടെടുത്തു് അവളെ കാണിക്കുന്നു)

ഫ്യൂജി

എനിക്കതിൽ അല്പംകൂടി കൂട്ടിച്ചേർക്കാനുണ്ട്.

ജീരോ

ഇന്നു രാത്രി ഞാനീ കത്തിനു മറുപടി എഴുതും; അതോടൊന്നിച്ചു നിനക്കുതക്ക കറിയയയ്ക്കാം.

ഫ്യൂജി

പക്ഷേ എന്റെ മറോ എഴുത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെക്കുറി
ച്ചൊന്നും അറിയാഞ്ഞിട്ട് എനിക്കു വലിയ മനോവ്യഥയുണ്ടെ
ന്നു ഞാൻ എഴുതിപ്പോയി. എനിക്കതൊന്നു മാറേണ്ടിയിരി
ക്കുന്നു.

ജീരോ

അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചൊന്നും അറിയാഞ്ഞിട്ടോ? എത്ര നാ
ളായി?

ഫ്യൂജി

ഏതാണ്ടൊരാഴ്ചയായിക്കാണാം.

ജീരോ

ശരി. നീ ഏതായാലും എഴുതിയിട്ടുള്ളതിനി മാറ്റത്തിരി
ക്കുന്നതാണ് നന്മ. നിന്റെ ഹൃദയത്തെ അതേത്രമാത്രം സ്പ
ർശിച്ചുവെന്ന് അതദ്ദേഹത്തെ ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കും. എങ്ങ
നെയുമാകട്ടെ, നാളെ നിനക്കു വീണ്ടും അദ്ദേഹത്തിനെഴുതാമ
ല്ലോ.

ഫ്യൂജി

അങ്ങനെയാകട്ടെ, അങ്ങനേ. അങ്ങ് അങ്ങനെ പറയുക
യാണെങ്കിൽ നാളെ!

ജീരോ

ഇന്നു രാത്രി നിനക്കെഴുതാം....

ഫ്യൂജി

അതെ, അങ്ങനേ!

[ഫ്യൂജി പോകുന്നു. അവൾ നടന്നു മറയുന്നതു ജീരോ
സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അനന്ത
രം ഒരു നെടുവീർപ്പാടുകൂടി ഇപ്പോൾ തനി
ക്കു കിട്ടിയ കത്തിൽ കണ്ണൊടിക്കുന്നു. വാതി
ലിന്മേൽ വേറൊരു മുട്ട്]

ജീരോ

ആരാണത്?

ഫിറോക്കോ (വെളിയിൽ)

നിന്റെ അമ്മയാണ്, മോനേ.

ജീരോ

വത്ര അമ്മേ, അകത്തേയ്ക്കു വത്ര!

[ഫിറോക്കോ പ്രവേശിച്ചു ജീരോവിനോടു തൊട്ട്
ഒരു കസേരയിൽ ഇരിപ്പുറപ്പിക്കുന്നു]

ജീരോ

എനിക്കു ചേട്ടന്റെ ഒരു കത്തു വന്നിട്ടുണ്ട്.

ഫിറോക്കോ

ഉച്ചോ? അവൻ എന്തു പറയുന്നു?

ജീരോ

ചേട്ടനു സുഖംതന്നെ. ഒരു കലാപ്രദർശനം കാണുവാനായി പോവുകയുണ്ടായെന്നു സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ കാരോരുത്തരെക്കുറിച്ചും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ചോദിക്കയും എല്ലാവർക്കും നന്മ നേരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു..

ഫിറോക്കോ

നിനക്ക് അവനിങ്ങനെ കൂടെക്കൂടെ കത്തയച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ എനിക്കു വലിയ സന്തോഷമുണ്ട്. വളരെ അകലെ ഒരു വിദേശത്തിൽ താമസിക്കുമ്പോൾ സ്വന്തം വീടിനെക്കുറിച്ച് അവൻ ഒട്ടേറെ ചിന്തിക്കുന്നു.

ജീരോ

അതെ, ഏതാണ്ടങ്ങനെതന്നെ.

ഫിറോക്കോ

ജീരോ, എനിക്കു നിന്നോടു് അല്പം മിലതു സംസാരിക്കാനുണ്ട്.

ജീരോ

ങ് ഉലം?

ഹിറോക്കോ

നിന്റെ അച്ഛനുമായി ഇന്നലെ അതിനെക്കുറിച്ച് ഞാനാലോചന നടത്തി.

ജീരോ

എന്ത്?

ഹിറോക്കോ

രാത്രി നേരം വളരെ വൈകിയിട്ടു ഫ്യൂജി നിന്റെ മുറിയിൽ വരാറുണ്ടെന്നും അവളുമായി കാരോന്ന സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു വളരെ സമയം നി ചിലവഴിക്കാറുണ്ടെന്നും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. വേലക്കാർ കാരോന്നങ്ങളെ തമ്മിൽത്തമ്മിൽ കശുകശുക്കുകയാണ്. നി സൂക്ഷിക്കണം; അതിനു വേണ്ട കരുതലെടുക്കേണ്ടത് എന്റെ ആവശ്യമാണ്. ഒരുതരത്തിലുള്ള അപവാദങ്ങളും ഉണ്ടായിക്കൂടാ!

ജീരോ

അങ്ങനെ വല്ല അപവാദങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ?

ഹിറോക്കോ

തീച്ചയായും; നിന്റെ പേരിൽ തെറ്റുണ്ടെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ ഒന്നെന്നിക്ക നിശ്ചയമുണ്ട്; ഈ അപവാദങ്ങൾക്കെല്ലാം എന്തെങ്കിലും കരടിസ്ഥാനം കാണാം. ഇതിനെക്കുറിച്ച് നിന്നോടു സംസാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നതിൽ എനിക്കു വെറുപ്പു തോന്നുന്നു; പക്ഷേ എന്തെങ്കിലും സംഭവിക്കുകയാണെങ്കിൽ പിന്നെ ഒരു പോംവഴിയുമില്ലാതായിത്തീരും.

ജീരോ

ഓ, അതാണ് അമ്മ അർത്ഥമാക്കുന്നതെങ്കിൽ, എന്തിന്, എല്ലാം ശരിയായനിലയിൽത്തന്നെയാണ്.

ഹിറോക്കോ

നിനക്കുറപ്പുണ്ടോ എല്ലാം ശരിയായനിമയിൽത്തന്നെ
യാണെന്ന്?

ജീരോ

തികച്ചും.

ഹിറോക്കോ

നിങ്ങൾക്കു രണ്ടുപേർക്കും ചെറുപ്പമാണ്. എന്നാ സംഭ
വിക്കുകയെന്നു പറയാൻ നിങ്ങൾക്കു സാധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ട്
ഏജിയെ ഞാൻ ഇവിടെനിന്നും പിരിച്ചയയ്ക്കാൻ പോവുക
യാണ്.

ജീരോ

അവളെ പിരിച്ചയയ്ക്കുകയോ!

ഹിറോക്കോ

അതെ.

ജീരോ

അമ്മ അതു ചെയ്താൽ, അവൾ തീച്ചുയായും ഒരു മോഹി
നിയാട്ടക്കാരിയായിത്തീരും.

ഹിറോക്കോ

അതെ, അവൾ അങ്ങനെ ആയിത്തീരുമെന്ന് എനിക്കു
തോന്നുന്നു.

!

ജീരോ

എന്നാൽ അവളെ പിരിച്ചയയ്ക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഞാൻ
തടസ്സക്കാരനാണ്.

ഹിറോക്കോ

നീ തടസ്സം പറഞ്ഞാൽ, സംശയത്തിനു നീ പാത്രമാകും.

ജീരോ

അതിനു ഞാൻ വിചാരിച്ചാൽ നിവൃത്തിയില്ല.

ഹിരോക്കോ

ഇശ്വര! അപ്പോൾ, അതു പരമാത്മമാണല്ലോ! ഉടൻതന്നെ അവളെ പറഞ്ഞയയ്ക്കണം, തീച്ച. നിനക്കതു കാണാം.

[ഹിരോക്കോ രോഷാകുലയായി മുറി വിട്ടുപോകാൻ തുടങ്ങുന്നു; പക്ഷേ ജീരോ തടയുന്നു]

ജീരോ

ഒരു മിനിട്ട്, അമ്മേ.

ഹിരോക്കോ

നീ പറയുന്നതൊന്നും എനിക്കിനി കേൾക്കേണ്ട!

[മുറി വിട്ടുപോകുവാൻ വീണ്ടും ഉദ്യമിക്കുന്നു; പക്ഷേ ജീരോ കൈത്തണ്ടിനു കടന്നു പിടികൂടി തടുത്തുനിൽക്കുന്നു]

ജീരോ

അമ്മേ, അവളെ പിരിച്ചയയ്ക്കാനാണ് അമ്മയ്ക്കാഗ്രഹമെങ്കിൽ അങ്ങനെയൊന്നൊന്നാകട്ടെ. ഞാൻ വിചാരിച്ചാൽ അതിനു നിവൃത്തിയില്ല. അവളെ കണ്ടു കഴിയുന്ന എന്ന നിബന്ധനയൊന്നും എനിക്കില്ല. പക്ഷേ ഒരു മോഹിനിയാട്ടക്കാരിയെപ്പോലെ ഞന്റെ ജീവിതത്തിലേയ്ക്ക് അവളെ തള്ളിവിടുന്ന കാര്യത്തിൽ എനിക്കു വലിയ വിഷമമുണ്ട്. അങ്ങനെയൊരു ദുർവിധിയിൽനിന്നും ഒരുകാലത്തു് അമ്മയും അച്ഛനും അവളെ രക്ഷിച്ചു. ആ കാര്യത്തിൽ ഹൃദയ സദാ നിങ്ങളോടു നന്ദി കാണിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഒന്നുമില്ലെങ്കിലും നിങ്ങൾക്ക് അവളെ പണയംകൊണ്ടു സംരക്ഷിക്കാൻ സാധിക്കും.

ഹിരോക്കോ

എന്തിനു്, ജീരോ, നീ കരയുകയാണോ!

അപ്പോൾ—ഇതു കേൾവി പരമാത്മമാണല്ലോ!

ജീരോ

ഒരുപക്ഷേ പരമാത്മമായിരിക്കാം; ഒരുപക്ഷേ അല്ലായിരിക്കാം—രണ്ടുമാകാം. എങ്ങനെയായാലും അതിലൊന്നും ഒരു മുക്കമില്ല. പക്ഷേ അവൾ ഒരു മോഹിനിയാട്ടക്കാരിയായവക!—എനിക്കുതസഹ്യമാണ്. അവൾ ഒരു പത്നിയായിത്തീരുന്നതുവരെ അവളെ പരിശുദ്ധയായി സൂക്ഷിക്കണം.

ഹിരോക്കോ

ആട്ടെ, അതങ്ങനെ ചെയ്യാമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. പക്ഷേ നീ അവളെ കാണുകയോ അവളുമായി കത്തിടപാടുകൾ നടത്തുകയോ ചെയ്യുകൂടാ.

ജീരോ

അവളെ ഭ്രമമായി കാത്തുസംരക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം, അവളെ കാണുകയോ അവളുമായി കത്തിടപാട് നടത്തുകയോ ചെയ്യുകയില്ലെന്നു ഞാൻ വാക്കു പറയുന്നു.

ഹിരോക്കോ

നിനക്കതിൽ നല്ല ഉറപ്പുണ്ടോ?

ജീരോ

അമ്മേ, അമ്മ എന്നെ സംശയിക്കുന്നോ? എന്നെ അമ്മയ്ക്കു വിശ്വാസമില്ലെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എന്റെ പ്രവൃത്തിയെക്കുറിച്ച് എനിക്കൊരു മുക്കം തോന്നുകില്ലായിരുന്നു.

ഹിരോക്കോ

ഞാൻ തീർച്ചയായും നിന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഞാൻ തീർച്ചയായും നിന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഞാൻ ഏജിയെ ഇന്നു പിരിച്ചുവിടും.

ജീരോ

കൊള്ളാം, ആകട്ടെ; പക്ഷേ അവൾ ഇവിടം വിട്ടുപോകുന്നതിനുമുമ്പ് ഒരു പ്രാവശ്യം എന്നിക്കുവളെ ഒന്നു കാണണം.

ഫിറോക്കോ

എന്റെ മുമ്പിൽവെച്ചു നിനക്കുവളെ കാണാം.

ജീരോ

വേണ്ട; അതു സാധ്യമല്ല.

ഫിറോക്കോ

എന്നാൽ അവളെ കാണാൻ ഞാൻ നിന്നെ അനുവദിക്കുകയേ ഇല്ല.

ജീരോ

വളരെ നന്നു്!—എന്നാൽ ഞാൻ അവളുമായി കത്തിടപാടു നടത്തും.

ഫിറോക്കോ

നീയതിനൊരുപെട്ടാൽ!

ജീരോ

അമ്മേ!

ഫിറോക്കോ

അനുസരണയില്ലാത്ത കുട്ടി.

ജീരോ

അനുസരണയില്ലാത്തവനാകേണ്ടി വന്നാൽ ഞാൻ അങ്ങനെയൊക്കും. അമ്മേ, കാര്യം പറഞ്ഞാൽ അമ്മയ്ക്കു മനസ്സിലാവുകയില്ല. ഇനിയും അമ്മയുടെ വർത്തമാനം കേട്ടുകൊണ്ടു നിന്നാൽ ഈ ഞാൻതന്നെ കാര്യം പറഞ്ഞാൽ മനസ്സിലാകാത്തവനായിത്തീർന്നേക്കാം.

[ജീരോ പോകാൻ ഭാവിക്കുന്നു.]

ഹിറോക്കോ

നീയെങ്ങോട്ടു പോകുന്നു?

ജീരോ

ഹ്യൂജിയെ കാണാൻ.

ഹിറോക്കോ

നില്ക്കൂ! നില്ക്കൂ! എന്തിനാണ് നീ അവളെ കാണാൻ പോകുന്നത്?

ജീരോ

ഒരു മോഹിനിയാട്ടക്കാരത്തിയുടെ ജീവിതത്തിൽനിന്നും അവളെ അകറ്റിനിർത്തുവാൻ പര്യാപ്തമായ വിധത്തിൽ ഞാൻ അവൾക്കു വീല ഉപദേശങ്ങൾ കൊടുക്കാൻ പോവുകയാണ്.

ഹിറോക്കോ

അത്രമാത്രമേ നിനക്കുവളോടു പറയാനുള്ളവങ്കിൽ നിനക്കുതിവിടെ എന്റെ മുമ്പിൽവെച്ച് ആകാമല്ലോ.

ജീരോ

ആകട്ടെ; അങ്ങനെതന്നെ.

[അയാൾ മണിയടിക്കുന്നു. നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ വാതിൽക്കൽ ഒരു മുട്ട്.]

ജീരോ

അകത്തേയ്ക്കു വരാം.

[ഹ്യൂജി പ്രവേശിക്കുന്നു.]

ഹ്യൂജി

എന്താണാവശ്യം, കൊച്ചുങ്ങനേ?

ജീരോ

എനിക്കു നിന്നോടല്ല സാസാരിക്കാനുണ്ട്.

എന്താണങ്ങനോ?

ഹൃദി

ജീരോ

എന്റെ അമ്മ ഇവിടെ നില്ക്കുന്നുണ്ടെന്ന് നീ കണക്കാക്കൂ. (ഹൃദി പുഞ്ചിരി തുകുന്നു.) ഹാ, നീയില്ലോൾ പുഞ്ചിരിക്കാളുകയാണ്; എന്നാൽ എനിക്കു നിന്നോടു പറയാനുള്ള ആ ഒറ്റവാക്കു നിന്റെ പുഞ്ചിരിയെ കണ്ണീരാക്കി മാറ്റും.

ഹൃദി

എന്തു!

ജീരോ

പക്ഷേ ഇതാകകാനും നിന്റെ നന്മയെമാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചാണ്.

ഹൃദി (ആശ്ചര്യപൂർവ്വം)

ജീരോ

കാലാന്തരത്തിൽ നിനക്കായിരിക്കും വിജയമെന്ന് എനിക്കുറപ്പുണ്ട്. നീ അങ്ങനെ ആയില്ലെങ്കിൽ ഞാനായിരിക്കും നിന്നോടു പ്രതികാരം ചെയ്യുന്ന ആൾ.

ഹൃദി

ജീരോ

നിനക്കു ഭയംതോന്നുന്നുണ്ടോ? ഞാൻ പറയുന്നതു വെറും അസംബന്ധംപോലെയാണ് നിന്റെ ചെവികളിൽ മുഴങ്ങുന്നതെന്ന് എനിക്കറിയാം. എന്നിരുന്നാലും നീ ഈ പറയുന്നത് എന്തും കാമ്ഭവജ്ഞം. നീ ഒരു പത്നിയായിത്തീരുന്നതുവരെ പരിശുദ്ധമായ ഒരു കന്യകയായിട്ടുവേണം ജീവിക്കാൻ. നിന്നെപ്പോലെ സുന്ദരിയായ ഒരു പെൺകിടാവിന്റെ മുഖിൽ പലേ പ്രലോഭനങ്ങളും ഉദിച്ചുയരാനിടയുണ്ട്. എന്നാൽ അ

വയെ എല്ലാം നീ അതിക്രമിച്ചു കീഴടക്കണം—അതാണ് നീ
ന്റെ കർത്തവ്യം. നീ അങ്ങനെ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, ഒരിക്കലും
ഞാൻ നിനക്കു മാപ്പു തരുന്നതല്ല.

ഏജി

അങ്ങനെയൊട്ടെ, അങ്ങനെ!

ജീരോ

ഞാനിനിപ്പറയുന്നതു കേൾക്കുമ്പോൾ നീ അത്ഭുതംകൊ
ണ്ടു സ്തംഭിച്ചുപോകും. പക്ഷേ, പരിഹാസ്യമായ ഒരു തെറ്റി
ദ്ധാരണ എന്നേയും നിന്നേയും സംബന്ധിച്ചുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.
എന്റെ അമ്മയ്ക്കുണ്ടെന്നെങ്കിൽ അക്കാര്യത്തിൽ വലിയ മനഃശല്യ
മായിരിക്കുന്നു. നാം കൂടെക്കൂടെ രാത്രി വളരെ വൈകിയിട്ട്
അന്യോന്യം കാണുകയും അധികനേരം സംസാരിക്കുകയും
ചെയ്യുന്നതിൽനിന്നാണ് ഇതൊക്കെ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടിട്ടുള്ള
ത്. അതുകൊണ്ട്, ഏജി, എനിക്കിപ്പോൾ പറയേണ്ടതായി
വന്നിരിക്കുന്നു; ഇന്നുമുതൽ നീ.....

ഫിറോക്കോ

ജീരോ!

ജീരോ

ബാക്കി അമ്മതന്നെ അവളോടു പറയൂ, അമ്മേ!

ഫിറോക്കോ

സംഗതിയിലാണ് ഏജി;—നീ ഇന്നുതന്നെ ഇവിടം ചി
ട്ടു പോണം.

[ഏജി ആശ്ചര്യഭരിതയായി കാണപ്പെടുന്നു.]

ഫിറോക്കോ

നി ഇനിയും ഇവിടെ താമസിച്ചാൽ നമുക്കെല്ലാവർക്കും
വലിയ സങ്കേടിനിടയാകും.

[ഏജി കരഞ്ഞുതുടങ്ങുന്നു.]

ജീരോ

കരയാതിരിക്ക! നിനക്ക് ഇതിനേക്കാൾ സുഖമായി കഴിഞ്ഞുകൂടാം. ഞാൻ കാര്യങ്ങളെല്ലാം അമ്മയുമായി സംസാരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. നിനക്കു വിഷമിക്കേണ്ട യാതൊരാവശ്യവുമില്ല. ഒരു മോഹിനിയാട്ടക്കാരിയായിത്തീരണ്ടു ഏതും ഒരിക്കലും നിനക്കുണ്ടാവുകയില്ല. ഇതുപോലെ നരകം പിടിച്ചു ഒരു വീട്ടിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞു കന്നിമിക്കുമ്പോൾ നിനക്ക് അധികമധികം ഉല്ലാസം തോന്നും. പഠിക്കാനോ, കുളിക്കാനോ, അല്ലെങ്കിൽ നിന്റെ ഇഷ്ടപോലെ എന്തുതന്നെ ചെയ്യുവാനോ നിനക്കു സാധിക്കും. ഒരു നല്ല ഭാര്യയും മാതാവുമായിത്തീരുന്നതിനു പറ്റിയ സ്വഭാവഘടന സ്വയം നിന്നിൽ നിമ്മിക്കുവാൻ നിനക്കു കഴിവുകിട്ടും. പക്ഷേ, നാം തമ്മിൽ കരുതിപ്പാടു നടത്തുവാൻ അനുവാദമില്ല. ക്ലേശിക്കാതിരി. എല്ലാക്കാര്യവും എനിക്കിങ്ങു വിട്ടുതന്നേയ്ക്കൂ. അമ്മ നിന്നെ ശരിയായി സംരക്ഷിച്ചു കൊള്ളാമെന്ന് എനിക്കു വാക്കു തന്നിട്ടുണ്ട്.

[ഏഴുജി തേങ്ങിക്കരഞ്ഞുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു.]

ജീരോ

നീ തുടങ്ങിക്കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നാൽ അവരെന്നെ സംശയിക്കും. അതുംപോട്ടെ. ഇവിടെയിപ്പോൾ ഇത്ര കരയാനൊന്നിരിക്കരുത്! നീ ഞങ്ങളെ വിട്ടുപിരിയുകയാണ്. പക്ഷേ ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കൂ, നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിയെന്താണെന്ന്. എന്റെ അച്ഛൻ ആദരയും ബഹുമാനമില്ല. കാര്യം പറഞ്ഞാൽ മുട്ടുണ്ണുകയോ കടക്കാത്ത പ്രകൃതക്കാരാണ് എന്റെ അമ്മ; ഞാനാണെങ്കിൽ സദാ നിന്നെക്കൊണ്ടു പിടിച്ചു തു പണിയെടുപ്പിക്കുന്നു; മറ്റു വേലക്കാരാണെങ്കിൽ തുടച്ചുയായി നിന്നെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നവരാണ്. എന്തിന്, നിന്നെ ഇ

വിടനിന്നു പിരിച്ചുയരുന്നതിൽ ഞാൻ കാണുകക്കാരനായതിന് നീ എന്നോടു നന്ദിപറയണം.

ഹൃദി

.....

ജീരോ

നിന്നെക്കൊണ്ടു ഞാൻ ഒട്ടേറെ പണിയെടുപ്പിച്ചു; നീ ധാകട്ടെ നിന്റെ ജോലികളെല്ലാം ഭംഗിയായി നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്തു — ഇനി നിന്റെ സ്ഥാനത്തു വരുന്ന ആർക്കുതന്നെ തൃപ്തികരമായവിധത്തിൽ ചെയ്യാൻ സാധിക്കാത്തവിധം അത്ര ഭംഗിയായി നീ നിന്റെ ജോലികൾ നടത്തിയിരുന്നു. അതുപോലെയായ നിന്റെ സേവനത്തിന് ഒരു ചെറിയ പ്രതിഫലം നിനക്കു നൽകുവാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. ആട്ടെ, ഇപ്പോഴാണ് കാത്തത് — ഞാൻ നിന്റെ കൈയിൽ തന്ന ആ ചേട്ടനുള്ള കത്തു നീ തപ്പാലിലിട്ടോ?

ഹൃദി

ഉച്ചങ്ങുന്നേ, ഞാനതു തപ്പാലിൽ ഇട്ടു.

ജീരോ

ശരി, നന്നായി. നീ ഇവിടെനിന്നും ഇറങ്ങിപ്പോകുന്ന കാഴ്ച ഞാൻ വെറുക്കുന്നു. അനേകനാളായല്ലോ നീ ഇവിടെ താമസിച്ചുതുടങ്ങിയിട്ടു്. (ഹിറോക്കോവിനോടു്) അമ്മേ, എന്റെ മുൻപിൽവെച്ച് അമ്മ അവൾക്കു വാക്കുകൊടുക്കാമോ അവളെ അമ്മ സംരക്ഷിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന്?

ഹിറോക്കോ

ആകാം; ഞാൻ വാക്കുകൊടുക്കുന്നു. (ഹൃദിയോടു്) ഒരു മോഹിനിയാട്ടക്കാരിയാക്കുന്നതിലേയ്ക്കു നിന്നെ വില്പിക്കുവാനെന്ന പരിതാപകരമായ നില നിന്റെ കുടുംബത്തിന് എന്തെന്നെങ്കിലും വന്നുചേർന്നാൽ, നീ എന്റെ അടുത്തുവാ, ഞാൻ

നിന്നെ സഹായിക്കാം. ഏറെക്കാലമായി നീ ഞങ്ങളൊന്നി-
ച്ചു താമസിച്ചുവളാണ്; ഒരു സ്നേഹിതയെപ്പോലെയാണ്
ഞാൻ നിന്നെ പരിഗണിക്കുന്നത്; അതുകൊണ്ട് യാതൊരു സ-
ങ്കോചവും പരിഭ്രമവും വേണ്ട. എപ്പോൾ നിനക്കു പണത്തി-
നാവശ്യം നേരിടുന്നു, അപ്പോൾ ഇങ്ങു വന്നുകൊള്ളുക; എ-
ന്റെ സ്വന്തം സമ്പാദ്യത്തിൽനിന്നാണെടുക്കേണ്ടിവരുന്നതെ-
ങ്കിൽപ്പോലും ഞാൻ നിനക്കു പണം തരാം.

ഏജി

തീച്ചയായും ഞാൻ, കൊച്ചമ്മേ, കൊച്ചമ്മയുടെ കാരണ-
ത്തക്കുറിച്ചോർക്കും.

ഹിറോക്കോ

ജീരോ പറയുന്നപോലെ നീ ഒരു നല്ല സ്ത്രീയായി വളർന്നു
വരണം.

ഏജി

തീച്ചയായും, കൊച്ചമ്മേ!

ഹിറോക്കോ

നീ കല്യാണം കഴിച്ചുകഴിഞ്ഞു ഞങ്ങളെ കാണാൻ വ-
രണം.

ഏജി

കൊച്ചമ്മയോടു ഞാൻ വളരെ നന്ദി പറയുന്നു.

ഹിറോക്കോ

നീ നല്ലനിലയ്ക്കു പെരുമാറിപ്പോന്നാൽ എനിക്കു നിശ്ച-
യമുണ്ട് — നിനക്കൊരു വിഷമവും ഉണ്ടാവുകയില്ല ഒരു നല്ല ഭ-
ർത്താവിനെ കിട്ടാൻ! മൂന്നോ നാലോ കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ നീ
നിന്റെ തലമുടി ചീകിക്കെട്ടുന്ന രീതിക്കു മാററംവരുത്തുകയും,
നിന്റെ കണ്ണിനോടൊന്നിച്ചു ഞങ്ങളെ കാണാനിവിടെ വ-
രികയും ചെയ്യും.

[ഇവർ ഇരുവരും ഇങ്ങനെ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു
നിൽക്കേ, ആരുടേയും ശ്രദ്ധയിൽ പെടാതെ
ഒരു തുണ്ടുകടലാസ്സിൽ ജീരോ എന്തോ ചില
തു കുത്തിക്കുറിക്കുന്നു. ഈ കടലാസ്സുണ്ട് അ
യാൾ ഒരു പുസ്തകത്തിനുള്ളിൽവെച്ച്, പുസ്ത
കം അതിന്റെ മട്ടക്കൂടിലേയ്ക്കു തള്ളിയിട്ട്,
ഏജിയുടെ കൈയിലേയ്ക്കു കൊടുക്കുന്നു]

ജീരോ

നിന്റെ സേവനങ്ങളെക്കുറിച്ച് എനിക്കുള്ള അഭിന്ന
നത്തിന്റെ ഒരു ചെറിയ ചിഹ്നമാണിത്. ഒരു സ്റ്റാർകമായി
നീയിതെടുത്തുകൊള്ളുക!

ഏജി

അങ്ങയ്ക്കു നന്ദിപറയുന്നു, അങ്ങനേ!

[പരമാർത്ഥത്തിൽ ഇപ്പോഴും കണ്ണീരൊഴുകിക്കൊ
ണ്ടാണവളുടെ നിലയെങ്കിലും അച്ഛൻ വളരെ
വണക്കത്തോടുകൂടി തലകുനിക്കുന്നു]

ജീരോ

ശരി, അമ്മേ, എല്ലാം കഴിഞ്ഞു. ഞാൻ എന്റെ വാക്കു
പരിപാലിച്ചു; ഇനി അമ്മ അമ്മയുടെ വാക്കു പാലിക്കണം.
(ഏജിയോട്) എന്നാലങ്ങനെയൊട്ടെ, ഏജി, നമസ്കാരം! നി
നക്കു ഞാൻ സർവ്വനന്മകളും നേരുന്നു! എപ്പോഴെങ്കിലും ഇവി
ടെ അടുത്തങ്ങാൻ വന്നാൽ, നമുക്കിരുവർക്കും അന്യോന്യം കാ
ണാൻ സാധ്യമല്ലെങ്കിലും, ഇവിടെ കയറിയിട്ടേ നീ പോ
കാവൂ.

ഹിറോക്കോ

നിശ്ചയമായും. വല്ലപ്പോഴുമൊരിക്കൽ നിങ്ങൾ അന്യോ
ന്യം കാണുന്ന കാര്യം ഞാനത്ര സാരമാക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ, എ

ഈ ചെയാം, ജനങ്ങളുടെ അപവാദമാണ് ഈ ഉപദ്രവമൊക്കെ ഉണ്ടാക്കുന്നത്. വന്നേ, ഫ്ലൂജി, നമുക്കിനി പോകാം.....

[ഫ്ലൂജി നമിച്ചിട്ട്, ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ജീരോവിന്റെ മുഖത്തേയ്ക്കു നോക്കുകയും അനന്തരം ഹിരോക്കോ ഒന്നിച്ചു വെളിയിലേയ്ക്കിറങ്ങിപ്പോവുകയും ചെയ്യുന്നു.

ജീരോ അവളുടെ പുറകെ കണ്ണയയ്ക്കുന്നു അനന്തരം കരഞ്ഞുകൊണ്ടു മേശപ്പുറത്തു വീഴുന്നു. കുറച്ചു നേരം കഴിഞ്ഞു വാതിൽക്കൽ ഒരു മുട്ട്. ജീരോ അയാളുടെ കണ്ണുകൾ തുടയ്ക്കുന്നു]

ജീരോ

അകത്തു വരാം.

[വേരൊരു വേലക്കാരി പ്രവേശിക്കുന്നു]

വേലക്കാരി

മിസ്റ്റർ ഒബയാഷി ഇവയുടെ വന്നിട്ടുണ്ട്, അങ്ങനേ.

ജീരോ

ഓഹോ, അങ്ങനെയോ?

[വേലക്കാരി വെളിയിലേയ്ക്കു പോകുന്നു. ജീരോ എഴുന്നേറ്റ് ഒരു കണ്ണാടിയിൽ നോക്കിയിട്ടു മുറിയിൽനിന്നു പുറത്തേയ്ക്കു അവളെ അനുഗമിക്കുന്നു. ഒരു നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ അയാൾ മിസ്റ്റർ ഒബയാഷിയുമൊന്നിച്ചു മടങ്ങിയെത്തുന്നു. അവർ ഇരിക്കുന്നു]

ഒബയാഷി

ആട്ടെ, എന്തെല്ലാമുണ്ട്, വിശേഷങ്ങൾ?

ജീരോ

തന്നിട്ടു വല്ലതും അറിവുണ്ടോ?

ബെയാഷി

പുതിയത് ഒന്നുമില്ല.

ജീരോ

എനിക്കറിവുണ്ട്.

ബെയാഷി

എന്താ?

ജീരോ

ശരി,.....

ബെയാഷി

നല്ല വർത്തമാനം വല്ലതുമുണ്ടോ അത്?

ജീരോ

അതു നല്ലതോ ചീത്തയോ എന്ന് എനിക്കു നിശ്ചയമില്ല.

ബെയാഷി

എന്തിനെക്കുറിച്ചാണിതൊക്കെ?

ജീരോ

ഒരു പ്രത്യേകസംഗതി. ഞാൻ മുൻപുതന്നെ ഒരുദിവസം തന്നോട് അതിനെക്കുറിച്ച് പറയാൻപോയതാണ്. പക്ഷേ, ഞാനതു ചെയ്തില്ല.

ബെയാഷി

താനെന്താണുദ്ദേശിക്കുന്നതെന്ന് ഏതാണ്ട് എനിക്കു മറിയാൻ കഴിയുമെന്നു തോന്നുന്നു.

ജീരോ

അതിൽ പകുതി ഏതാണ്ട് തന്നിട്ട് ഉപഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞേക്കാം.

ബെയാഷി

പകുതി എന്നാണോ താൻ പറയുന്നത്?

ജീരോ

അതെ; ഞാൻ ഫ്യൂജിയെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് മിക്കവാറും താൻ ഉൾക്കൊള്ളിയിരിക്കും.

ഒബയാഷി

ഉവ്വ്; ഞാനത് ഉൾക്കൊള്ളുകയുണ്ടായി.

ജീരോ

അവളെ സ്നേഹിക്കാൻ എനിക്ക് ഒരുവകാശവുമില്ലെന്ന്, പക്ഷേ, തനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.

ഒബയാഷി

എനിക്കറിയാമെന്നു തോന്നുന്നു; അതും അതിന്റെ കാരണവും.

ജീരോ

തനിക്കറിയാമോ?

ഒബയാഷി

കാരണം സ്ഥിതിവ്യത്യാസമാണ്.

ജീരോ

ചേരയി! ലവലേശമല്ല. അതായിരുന്നു കാരണമെങ്കിൽ, സംഗതികൾ യാതൊരു പ്രയാസവുമില്ലാതെ നടന്നേനെ.

ഒബയാഷി

എന്നാൽ പിന്നെ ഒരു 'യോഷി'യെ കല്യാണംകഴിക്കാൻ പോവുകയാണവൾ. *

* ഒരു ജാപ്പാനീസ് കടംബത്തിൽ ആണില്ലാതെവന്നാൽ, കടംബനാമധേയം നിലനിൽക്കുവാൻവേണ്ടി ഒരാളെ ഒതുപുത്രനായി കടംബത്തിലേയ്ക്കു സ്വീകരിക്കുകയും, മൃതമകൾ അയാളെ വിവാഹം കഴിക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ഒരാൾ അയാളുടെ സ്വന്തം കടംബപ്പേര് ഉപേക്ഷിച്ചു ഭായ്യയുടെ കടംബപ്പേര് സ്വീകരിക്കുകയാണ് പതിവ്. ഇപ്രകാരം വിവാഹം കഴിക്കുന്ന ഏതൊരാളും 'യോഷി' എന്ന അഭിജ്ഞനാലാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്.

ജീരോ

അല്ല. തന്നിരിക്കു വീണ്ടും തെറ്റുപറ്റി.

ഒമ്പയാഷി

എന്നാൽപ്പിന്നെ ഫ്യൂജി വേറെ ആരെയെങ്കിലും സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ട്.

ജീരോ

അതാണ് യഥാർത്ഥസംഗതി.

ഒമ്പയാഷി

അതു ഭയങ്കരംതന്നെ; എന്താ അല്ലേ?

ജീരോ

അതിനേക്കാൾ ഭയങ്കരമാണത്.

ഒമ്പയാഷി

എന്നുവെച്ചാൽ? താൻ എന്താണതുകൊണ്ടർത്ഥമാക്കുന്നത്?

ജീരോ

ഞാനർത്ഥമാക്കുന്നതിതാണ്: അവരിൽ ഓരോ ആളും എന്നെ അതിശാധനയായി വിശ്വസിക്കുന്നു. ഞാൻ അവരെ ഹൃദയപൂർവ്വം സഹായിക്കുമെന്നാണ് അവരുടെ വിശ്വാസം.

ഒമ്പയാഷി

എത്ര പരിതാപകരം!

ജീരോ

അതിനെ പരിതാപകരമെന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ തന്നിരിക്കിപ്പോലുള്ള മറ്റൊന്നെങ്കിലുമെന്നോ വിളിച്ചുകൊള്ളൂ; പക്ഷേ, അതിനേക്കാളെല്ലാം വഷളായിട്ടുള്ള എന്തോ ഒന്നാണത്. ഞാൻ ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരുവളോടു ഉദാസീനഭാവം അഭിനയിക്കേണ്ടിവരിക!

ബെയ്യാഷി

ആരാണാൾ? അയാൾ സാമാന്യം നല്ല ഒരുത്തനാണോ?
ജീരോ

എന്റെ ആത്മാവിനോടു ഏറ്റവും അടുത്തുനിൽക്കുന്ന
ഒരാളാണോ മനുഷ്യൻ എന്ന് എന്നിങ്ങനെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.
എന്റെ സ്വന്തം ചേട്ടൻതന്നെ!

ബെയ്യാഷി

എന്ത്!

ജീരോ

ഇത് അതിഭയങ്കരമല്ലേ? ചേട്ടൻ അവളെ സ്നേഹിക്കുന്നു
എന്ന സംഗതി എന്നോടു സമ്മതിക്കുന്നതിനുമുൻപുതന്നെ
ഏഴുജിയെ ഞാൻ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. ഞാൻ ചേട്ടനെ വാസ്തു
വത്തിൽ ഭയപ്പെട്ടു. എന്തെന്നാൽ അദ്ദേഹം എന്റെ എതി
രാളിയാണെന്ന ബോധം എന്നിങ്ങനെയായി. ചേട്ടൻ വിദേശ
ങ്ങളിലേയ്ക്കു പോവുകയാണെന്നു കേട്ടപ്പോൾ എന്റെ മനസ്സാ
ക്ഷിക്ക പതക്കുതട്ടിയെങ്കിലും ഞാൻ വളരെ സന്തുഷ്ടനായി.
വഴിയിൽനിന്നും അദ്ദേഹം ഒഴിഞ്ഞുകലുന്നതോടുകൂടി ഏഴുജി
എന്റെ സ്വന്തമായിത്തീർന്നു ഞാൻ കരുതി. അദ്ദേഹം
ഇവിടംവിട്ടുപോകുവാൻ ഞാൻ ഉൽക്കണ്ഠയോടുകൂടി കാത്തിരു
ന്നു. ഒടുവിൽ പോകുവാൻതന്നെ അദ്ദേഹം ഖണ്ഡിതമായി
തീർന്നുവന്നിട്ടുവെച്ചു ആ രാത്രി ഞാൻ നന്നായോർക്കുന്നു. നല്ല
നിലാവുള്ള ഒരു രാത്രിയായിരുന്നു അത്. അദ്ദേഹം എന്റെ
മുറിയിൽവന്നു ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന് ഒരുപകാരംചെയ്യണമെ
ന്നാവശ്യപ്പെട്ടു. എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്നു ഞാൻ അദ്ദേഹ
ത്തോടു ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ വിദേശങ്ങ
ളിലേയ്ക്കു യാത്രയാണെന്നു താനറിഞ്ഞോ?' അദ്ദേഹത്തിന്നു
സാഗ്ഗീതത്തിലുള്ള അതിരറ്റ താല്പര്യത്തെക്കുറിച്ചും, മഹാഗാ
യകന്മാരായ സായേ, കൃഷ്ണലിഖി, പാർവ്വസ്തി തുടങ്ങിയ

വരുടെ ഗാനാലാപം കേൾക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിനു വലിയ ആശയുണ്ടെന്നും അതിനാൽ തന്റെ ആഗ്രഹസാധ്യത്തിനായി അദ്ദേഹം വിദേശങ്ങളിലേയ്ക്കു പോകുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ചും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു. പക്ഷേ, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് അതദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപായത്തിലുള്ള ഒരൊഴികഴിവുമാത്രമാണെന്നാണ്; ഇവിടെ താമസിക്കുവാൻ ഭയം തോന്നുന്നതാണത്രേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ യാത്രയുടെ യഥാർത്ഥകാരണം. ഇതെന്നെ വിസ്മയാധീനനാക്കി. എന്തുകൊണ്ടാണോ ഭയമെന്നു ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചു. ആദ്യം അദ്ദേഹത്തിന്ന് അല്പമൊരമ്പരപ്പുണ്ടായി. പക്ഷേ ഒടുവിൽ (കേട്ടോ, ചേട്ടൻ എന്നെ തികച്ചും വിശ്വസിച്ചിരുന്നു—താൻ വിശ്വസിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതലായി) അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ‘ഒന്നോ രണ്ടോ മാസംകൂടി ഞാൻ ഇവിടെ താമസിക്കുന്നപക്ഷം, ഫ്യൂജിയുടെ ജീവിതത്തിൽ ശോകമയമായ ഒരു പരിണാമത്തിനു ഞാൻ മൂലം ഇടയായേയ്ക്കും. ഞങ്ങൾ പരസ്പരം ഗാഢമായി സ്നേഹിക്കുന്നു. ഒന്നിച്ചിരിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്കു ഞങ്ങളെത്തന്നെ വിശ്വാസമില്ല. എത്ര നിമിഷത്തിലും വല്ലതും സംഭവിച്ചേയ്ക്കാം. അവർ ഗർഭിണിയായിത്തീരുകയും അച്ഛനും അമ്മയും ഞങ്ങളുടെ വിവാഹത്തിനു സമ്മതിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തയാണെങ്കിൽ (അവർ ഒരിക്കലും സമ്മതിക്കില്ലെന്ന് എനിക്കറിയാം) എനിക്കുവളെ സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുപോകുവാൻ സാധ്യമല്ല; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, എനിക്കുതന്നെ പരിശീലനം സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ല സ്വന്തം കാലിൽ നിന്നു ജീവിക്കുവാൻ. അതു ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരടേയും ദുരന്തത്തിനിടയാക്കും. അതിനെക്കുറിച്ചാണ് എനിക്കുള്ള ഭയം. മൂന്നുകൊല്ലക്കാലത്തേയ്ക്കു ഞാൻ ഇവിടെനിന്ന് ഓടിപ്പോകുന്നതും അതുകൊണ്ടാണ്. ആ കാലഘട്ടത്തിന്റെ

അവസാനത്തോടുകൂടി എനിക്കു മുമ്പതു വയസ്സു തികയും; പിന്നെ നിയമപരമായ രീതിയിൽ എനിക്കുവളെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ സാധിക്കും. ഫ്യൂജി ഇപ്പോഴും നന്നെ ചെറുപ്പമാണ്. ഈ മൂന്നു കൊല്ലക്കാലത്തിനുള്ളിൽ സ്വന്തമായി ഒരു ജീവിതമാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കാൻ ഞാൻ സ്വയം പരിശീലനം നടത്തും. എന്തുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ വിദേശങ്ങളിലേയ്ക്കു പോകുന്നതെന്ന് ഇപ്പോൾ നിനക്കു മനസ്സിലായിക്കാണം.' സംസാരം നിർത്തിയതോടുകൂടി, സ്വന്തം വികാരങ്ങളുടെ തള്ളിച്ചയിൽ അദ്ദേഹം പൊട്ടിക്കുരഞ്ഞുപോയി. എനിക്കും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം കരച്ചിൽവന്നു. പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തോടുള്ള സഹതാപത്തിൽനിന്നായിരുന്നില്ല എനിക്കു കണ്ണീർ പൊടിഞ്ഞത്. നേരെമറിച്ച് എനിക്കു എന്റെറുപേരിൽത്തന്നെ തോന്നിയ അനുഭവമെങ്കിലും. അനന്തരം അദ്ദേഹം ഫ്യൂജിയെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു പറഞ്ഞു എന്നെ ഭരമേല്പിച്ചു. താൻ നേരിട്ടവൾക്കു കത്തുകൾ അയയ്ക്കാൻ മുതിരുന്നില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം എന്റോടു പറഞ്ഞു. ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥന്റെ നിലയിൽ ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കണമായിരുന്നു. ഞാൻ അങ്ങനെയെന്നെ സമ്മതിച്ചു. അദ്ദേഹം എന്റോടു നന്ദി പറഞ്ഞു; അതെ, തീർച്ചയായും എനിക്കു നിഷ്പ്രയാസം നിർവ്വഹിക്കാവുന്ന ഒരു കാര്യമാണെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസം. പക്ഷേ, ഞാനാകട്ടെ അവരുടെ പ്രേമം എത്രമാത്രം ആനന്ദപ്രദവും ഗാഢവും പരിശുദ്ധവും സുന്ദരവുമാണെന്നു കണ്ടറിഞ്ഞു; ഒടുവിൽ അവരുടെ പ്രേമത്തിനായി എന്റെ സ്വാർത്ഥാഭിലാഷം പരിത്യജിക്കണമെന്നതെന്നെ ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു. അങ്ങനെ ഒരു ത്രാഗംചെയ്യാൻ എനിക്കു സന്തോഷം തോന്നി. അതുമുതൽ അവളെ സ്നേഹിക്കുന്നത് ഒരു പാപമാണെന്ന വിചാരം എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ കടന്നുകൂടി. എന്നിരുന്നാലും എനിക്കതിന്റെ

പ്രാണയെ നിശ്ശേഷം അടക്കിനിർത്താൻ സാധിച്ചില്ല. അവളിൽനിന്നു വേർപിരിഞ്ഞു വിദേശങ്ങളിൽ ചുറ്റിത്തിരിയുന്ന ചേട്ടന്റെ വിയോഗഭൂഖത്തേക്കാൾ ഹൃദിരട്ടി സങ്കടകരമായിരുന്നു ഒരുക്കാലത്തും അവൾ എന്റെ സ്വന്തമായിത്തീരില്ലെന്നുള്ള ബോധം.

ബന്ധുവായി

ശരി.....

ജീരോ

ഇതാ ഇപ്പോൾ എന്റെ അമ്മ ഇവിടെനിന്നിറങ്ങിപ്പോയതേയുള്ളൂ; അമ്മ എന്നോടു പറയുകയാണ് എന്റേയും ഫ്യൂജിയുടേയും പേതകൾതമ്മിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തു വേലക്കാർ പല അവവാദങ്ങളും പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്ന്. ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ഏറെനേരം ഒന്നിച്ചിരുന്നു സംസാരിക്കുന്നതാണ്ത്ര അതിനു കാരണം. അമ്മയ്ക്കുതന്നെ ഞങ്ങളിൽ വലിയ സംശയമുണ്ട്. പക്ഷേ, ഞങ്ങളെ അങ്ങനെ സംശയിക്കുന്നതു തികച്ചും സ്വാഭാവികമാണ്; അതുകൊണ്ടാണ് കൂടുതൽ വിഷമം. ഞങ്ങൾ ഫ്യൂജിയെ പിരിച്ചുവിടുകയാണ്.

ബന്ധുവായി

ഹ്ം!

ജീരോ

അവളുടെ സമീപം വർത്തിക്കുന്നത് എന്നെസ്സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആപല്ക്കരമാണ്. എന്നാൽ അവൾ ഇവിടെനിന്നു പോയിക്കഴിഞ്ഞാൽ അത്യന്തവിരസമായ ഒരേകാന്തതയായിരിക്കും എന്നെ വലയംചെയ്യുക. ഫ്യൂജിയെ ഇവിടെവിട്ടു വിദേശത്തേയ്ക്കു പോയപ്പോൾ ചേട്ടൻ എത്രമാത്രാ മനോഹരമായിത്തോന്നിയിരിക്കണമെന്ന് ഇപ്പോൾ ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു.

[വാതിലിന്മേൽ ഒരു മുട്ട കേൾക്കുന്നു]

ജീരോ

ആരത്ത്?

ഏജി (വെളിയിൽ)

ഏജി

ജീരോ

അകത്തേയ്ക്കു കടന്നുവന്നോളൂ.

[ഏജി കാപ്പിയുംകൊണ്ടു പ്രവേശിക്കുന്നു. അവൾ
ബെയാഷിയെ വന്ദിച്ചിട്ടു ജീരോവിനോടു
സംസാരിക്കുന്നു]

ഏജി

കൊച്ചുങ്ങനേ, ഞാൻ നാളെ രാവിലെ പോകുന്നു. അ
ങ്ങയുടെ അച്ഛൻ ഇതാ ഇപ്പോൾ വന്നതേയുള്ളൂ; അദ്ദേഹം പറ
ഞ്ഞു, ഇപ്പോൾത്തന്നെയുള്ള എന്റെ യാത്ര വളരെ പെട്ടെ
ന്നായിപ്പോയി, അതുകൊണ്ടു നാളെ രാവിലെ പോകുന്നതാ
ണ് നല്ലതെന്ന്. അങ്ങ് എന്നോടു വളരെ ഒരുദായ്ക്കും കാണി
ച്ചിട്ടുണ്ട്. അങ്ങയുടെ കാര്യവും ഒരുകാലത്തും ഞാൻ മറ
ക്കില്ല.

ജീരോ

അപ്പോൾ, ഇനിയും എനിക്കു നിന്നെ കാണാൻ കഴി
യുമോ?

ഏജി

ഉവ്വുങ്ങനേ.

ജീരോ

നിന്റെ മേൽവിലാസമെന്താണ്? കേൾക്കട്ടെ. ഞാൻ
നിനക്കുതന്ന പുസ്തകത്തിനുള്ളിൽ ഒരു തുണ്ടുകടലാസ് മേട്ട
ന്റെ മേൽവിലാസം എഴുതി ഞാൻ തിരക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഏ

ര *

തായാലും നിന്റെ ഉപയോഗത്തിനു മേൽവിലാസം എഴുതിയ നാലഞ്ചു ലക്കോട്ടുകൾ ഞാൻ നിനക്കു തരാം.

[ഇതുകേട്ടു ഫ്യൂജി ലജ്ജാവിവർണ്ണയായിത്തീരുന്നു]
ഫ്യൂജി

അങ്ങയുടെ അച്ഛനും എന്നോടു പറയുകയുണ്ടായി, എന്നെ വേണ്ടപോലെ അദ്ദേഹം നോക്കിക്കൊള്ളാമെന്ന്—എവിടെയെങ്കിലും ഒരു നല്ല സ്ഥലത്തു താമസത്തിന് എപ്പാടു ചെയ്യാമെന്ന്.

ജീരോ

അച്ഛനങ്ങനെ പറഞ്ഞു, ഓഫേ? ഭോഷ്, എതായാലും നീയൊട്ടും കഠിനപ്പെടണ്ട.

ഫ്യൂജി (പോകാൻ ഭാവിക്കുന്നു)

അങ്ങയ്ക്കു വന്ദനം, അങ്ങനേ.

ജീരോ

ബെയാഷി ഇവിടെ ഇരിപ്പുണ്ടെന്നു ടോഷി-ചാനിനോടു പറഞ്ഞേയ്ക്കൂ.

ഫ്യൂജി

അങ്ങനെയൊക്കാം അങ്ങനേ.

[അവനിക]

മൂന്നാമങ്കം

[ഒന്നാമങ്കത്തിലെപ്പോലെതന്നെ. ഒരാളുകസേരയിൽ ഷൂസോ തനിച്ചിരിക്കുന്നു. അയാൾ ഒരു ചുരുട്ടു വലിച്ചുകൊണ്ടു പത്രവായനയാണു്. വാതിലിന്മേൽ ഒരു മുട്ട കേൾക്കുന്നു.]

ഷൂസോ

അകത്തു വരൂ.

[ഹിറോക്കോ പ്രവേശിക്കുന്നു.

ഹിറോക്കോ

നിങ്ങൾക്കെന്താ വേണ്ടതു്?

[അവൾ അയാൾക്കരികെ ഒരു കസേരയിൽ ഇരിക്കുന്നു]

ഷൂസോ (അപ്പോഴും പത്രം വായിച്ചുകൊണ്ടു്)
എനിക്കു നിന്നോടു് അല്പം സംസാരിക്കാനുണ്ടു്.

ഹിറോക്കോ

വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട വല്ലതുമാണോ?

ഷൂസോ

ഓ, അങ്ങനെ വിശേഷിച്ചൊന്നുമല്ല. ജീരോവിനെ സംബന്ധിച്ചാണു്.

ഹിറോക്കോ

ജീരോവിനെക്കുറിച്ചോ! അയ്യോ! അതെന്തെന്തെന്തൊരു യേശുപ്പട്ടത്തന്നു.

ഷൂസോ

നീയെന്തിനാ ഭയപ്പെടുന്നു? (പത്രം താഴെ ഇടുന്നു)

ഹിറോക്കോ

മനശ്ശലയുമുണ്ടാക്കുന്ന അത്തരം കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ അവൻ തികച്ചും പോന്നവനാ—അതുതന്നെ!

ഷൂസോ

ഓ, അത്രയ്ക്കു നന്മമെന്നുള്ള പ്രവൃത്തിക്കാരനല്ല അവൻ.

ഹിറോക്കോ

അല്ല; അവൻ അന്തം മറന്നു പ്രവർത്തിക്കുന്നവനാണെന്നു തീർത്തുപറഞ്ഞുകൂടാ. പക്ഷേ, എന്തെങ്കിലുമൊരു കാര്യം ചെയ്യണമെന്നു മനസ്സിലുറച്ചാൽ, അവന്റെ ജീവൻ പോയാലും വേണ്ടില്ല, അവനതു ചെയ്തേ അടങ്ങൂ.

ഷൂസോ

നീ പറഞ്ഞതു ശരിതന്നെ; പക്ഷേ ആളൊരു സരസനാണവൻ. അപഥത്തിൽ അകപ്പെടാതിരുന്നാൽ ഒരിക്കൽ അവൻ ഒരു മഹാനായിത്തീരും.

ഹിറോക്കോ

വീട്, കുടുംബം, ഇതൊന്നും അവനത്ര കാര്യമാക്കിയിട്ടില്ല.

ഷൂസോ

അതു പരമാർത്ഥം. എന്നെ അവൻ ഗൗനിക്കുന്നേ ഇല്ല; അതു ഇഴശപരനറിയാം. ഞാൻ കിഴവനും മായനും എല്ലാം തന്നിഷ്ടപോലെ ചെയ്യുന്നവനും ആണെന്നാണ് അവന്റെ വിചാരം.

ഹിറോക്കോ

പിന്നേയ്, അങ്ങനെയവൻ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു.

ഔസോ

ഉത്തരം! ഉവ്വ്, അവനങ്ങനെ വിചാരിക്കുന്നുണ്ട്. എന്തുകൊണ്ട് മനക്കത്തുള്ളവനാണവൻ; തലച്ചോറും അവനെന്തുകൊണ്ട് കൂടുതലുണ്ട്. അവൻ അർത്ഥാനുഭവം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നുണ്ട്. അവന്റെ മട്ടം മാതിരിയും നമ്മെ കലികൊള്ളിക്കുന്നു; അവനോ, നമ്മളോടനുസരണമാണുണ്ടാവുന്നത്.

ഹിറോക്കോ

നിങ്ങൾ വാസ്തവത്തിൽ അങ്ങനെ വിചാരിക്കുന്നു?

ഔസോ

തീർച്ചയായും. സ്വപ്രയത്നംകൊണ്ട് ഇങ്ങനെയൊരു നിലയിൽ എത്തിച്ചേർന്നവനാണ് ഞാൻ; എന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ എനിക്കു മല്ലിപ്പുതന്നെ മുന്നോട്ടു പോകേണ്ടിയിരുന്നു. പക്ഷേ ജീവന്റെ നിലയല്ല. അവനെ ലാളിച്ചുവളർത്തിയതാണ്. അല്ലെങ്കിൽ നന്നായിത്തന്നെ ഒരു സുഖജീവിതമാണ് അവൻ നയിച്ചുപോുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണെന്നിരിക്കെ മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കാത്തത്, എങ്ങനെയൊരുവൻ ഇത്ര മനക്കത്തുള്ളവനായിത്തീർന്നതെന്ന്.

ഹിറോക്കോ

താരോ വിദേശത്തേക്കു പോയതുമുതൽ എങ്ങനെയോ ഒരു വലിയ മാറ്റം അവനുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

ഔസോ

ഇതയിടെ അവൻ വളരെ വിഷണ്ണനും വല്ലാത്തൊരു മുരട്ടവാശിക്കാരനുമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു.

ഹിറോക്കോ

താരോ തിരിച്ചുവന്നാൽ അവന്റെ ഈ പ്രകൃതം മാറിപ്പോകുമെന്ന് നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ലേ?

ഷൂസോ

ഇല്ല; എനിക്കുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അവനായിരിക്കും താരോവിന്റെ മേൽക്കോയ്മ. താരോവിനു കരുത്തുള്ള വികാരങ്ങളുണ്ട്; പക്ഷേ അവന്റെ മനക്കരുത്തു ജീരോവിന്റെതിനേക്കാൾ വളരെ താഴെയാണ്. സൂികൾക്കിരയായിത്തീരുന്നതിനേക്കാൾ ആപൽക്കരമായ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൻ അവൻ പ്രാപ്തിയുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ ശങ്കിക്കുന്നു.

ഹിറോക്കോ

സൂികൾ ഒരാപത്താണെന്നു നിലയ്ക്കാനോ നിങ്ങൾ തരംതിരിക്കുന്നത്? ഒ'മേ'?

ഷൂസോ

ഞാൻ മുമ്പാ തമാശ പറഞ്ഞതാണ്. എങ്ങിനെയായാലും താരോവിന്റെ കാര്യത്തിൽ വലിയ ആശങ്കയ്ക്കൊന്നും വഴിയില്ല. അവൻ വേണ്ടപോലായിക്കൊള്ളും. അവൻ പൊട്ടുന്നൊന്നുമല്ല.

ഹിറോക്കോ

ഇങ്ങനെയുള്ള തമാശപറച്ചിലൊന്നും എനിക്കത്ര ഇഷ്ടമൊന്നുമല്ല.

ഷൂസോ

ആട്ടെ, എനിക്കു ജീരോവിനെക്കുറിച്ച് നിന്നോടു പറയാനുള്ളതൊന്നാണെന്നറിയാമോ? — ഫ്യൂജിയെ സംബന്ധിക്കുന്നതാണത്.

ഹിറോക്കോ

ഫ്യൂജിയെ സംബന്ധിക്കുന്നതോ? ഹേയ്, തീച്ചയായും ആയിരിക്കുമല്ല.

ഷൂസോ

നിനക്കുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ലേ? എന്നാലിതാ ചെവി വട്ടംപിടിച്ചുകേട്ടോളൂ! ഇന്നു ഫ്യൂജിയുടെ അച്ഛൻ എന്നെ

കാണാൻ വന്നു. അയാളുടെ കടുംബത്തിലുള്ളവരെല്ലാംകൂടി തീരുമാനിച്ചുറച്ച മനുഷ്യനെ കല്യാണം കഴിക്കാൻ ഹൃദയം സമ്മതമില്ലത്രേ. ജീരോ അതിനെല്ലാമടിയിലുണ്ടെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. രണ്ടാഴ്ചയ്ക്കുമുമ്പ് ഒരു ദിവസം ഹൃദയം കാണാനായി ജീരോ അവളുടെ വീട്ടിൽ പോയിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെന്നുള്ള വർത്തമാനവും എന്റെ ചെവിയിലെത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ഹിരോക്കോ

അവളുടെ അച്ഛൻ അക്കാര്യം നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞോ?

ജീരോ

ഇല്ല. അയാൾ അതെന്നോടു പറഞ്ഞില്ല. ഞാൻ എന്താണുദ്ദേശിക്കുന്നതെന്നു നിനക്കറിയാമോ? അയാളും ജീരോയും ഒത്തുചേർന്നാണ് ഈ പണിയെല്ലാം പണിയുന്നത്—അവർ എനിക്കെതിരായി എന്തൊക്കെയോ കസറാക്കൊള്ളികൾ ഒപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. പുഷ്പിയെ പിടികൂടാമെന്നു കരുതി ഞാൻ അയാളുടെ അടുത്ത് ഒരു മിടുങ്ങിപ്പിച്ചു എടുത്തുനോക്കി. അയാളുടെ വീട്ടിൽ വലിയ നല്ലൊത്തോടുകൂടി ജീരോവിനെ സ്വീകരിച്ചതൽ ഞങ്ങൾക്കു വലിയ സന്തോഷമുണ്ടെന്നു ഞാൻ തട്ടിവിട്ടു. ഉടനെ അയാൾ പറയുകയാണ്: 'മേയ്, ഒരിക്കലും അങ്ങനെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ആരും വിവാഹിച്ചിരിക്കാതെ അത്ര യാദൃച്ഛികമായിട്ടാണ് കക്കി അവിടെ കടന്നു വന്നത്. ഞങ്ങൾമറെന്നു അതുതപ്പെട്ടു പോയി.' അക്കഥ അങ്ങനെ. അതു പോലെ, വേറൊന്നുകൂടി എനിക്കു നല്ല നിശ്ചയമുണ്ട്. എന്താണു് ഒരു രണ്ടാഴ്ചയ്ക്കുമുമ്പ് ഒരുദിവസം ഹൃദയം കല്യാണകാര്യത്തെക്കുറിച്ച് ഞാൻ നിന്നോടു് ഓരോന്നു പറയുകയുണ്ടായില്ലേ; അതു മുഴുവൻ കളൻ പതുങ്ങിനിന്നു കേൾക്കുകയായിരുന്നു. അന്നുതന്നെ എനിക്കതു തോന്നി. അതുകൊണ്ടു്

ൺ പിറേദിവസം നിന്നോടു ഞാൻ ചോദിച്ചത്, ജീരോ
എവിടെപ്പോയിരിക്കുകയാണെന്ന്.

ഹിറോക്കോ

നിങ്ങൾ എന്തിനും ബഹുസാക്ഷ്യക്കാരനാണ്, തീർച്ച
തന്നെ.

ഷൂസോ

ജീരോ പിൻറെ മേൽ സദാ ഞാൻ കർക്കശമായ ഒരു ദൃ
ഷ്ടി പതിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അ
വൻറെ ഭാവിയിലാണ്, താരോപിൻറെതിനേക്കാൾ, എനി
ക്ക് താല്പര്യമുള്ളത്.

ഹിറോക്കോ

കൂടുതൽ ആശ്രയിക്കേണ്ടതായിട്ടുള്ളതു താരോ ആണ്.

ഷൂസോ

ആയിരിക്കാം. ഒരു ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു. എന്റെ കാ
ലശേഷം എന്റെ സ്ഥാനത്തെത്തുന്നതു ജീരോ ആയിരുന്നെ
ങ്കിൽ, സംശയമില്ലാ, സകല സാഗതികളും അവതാളത്തിലേ
കലാശിക്കൂ. അതുപോലെ ഞാൻ പറഞ്ഞുവന്ന കഥ അവസാ
നിപ്പിക്കാം. ഫ്യൂജിയുടെ കല്യാണത്തെക്കുറിച്ച് വേണ്ടവിധ
ത്തിലൊക്കെ പറഞ്ഞു കാര്യങ്ങളെല്ലാം ശരിപ്പെടുത്താൻ ഞാൻ
പറഞ്ഞയച്ച മനുഷ്യനുണ്ടല്ലോ, ഓത്താ—ഞാൻ അയാളോടു
ചോദിച്ചു, അവളുടെ കുടുംബത്തിലുള്ളവരുടെ അഭിപ്രായമെ
ന്താണെന്ന്. അവർ അക്കാര്യത്തിൽ യാതൊരുതരമോ താ
ല്പര്യമോ പ്രദർശിപ്പിച്ചില്ലത്രേ. എല്ലാം കേട്ടിട്ടും അവരിൽ ഒരു
ഭാവഭേദവും കണ്ടില്ലെന്നയാൾ പറഞ്ഞു. അതിന്റെ അർത്ഥം
ആദ്യംതന്നെ ജീരോ അവിടെ ചെന്നിരുന്നു എന്നാണ്. പി
ന്നീടൊരിക്കൽ, ഫ്യൂജി കല്യാണം കഴിക്കാൻ സമ്മതിച്ചില്ലെ
ന്നു ജീരോവിന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചു ഞാൻ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി;

എന്റെനേർക്കുള്ള പരിഹാസംകൊണ്ടു ചിരി അവന്റെ ഉള്ളി
 ലങ്ങനെ നിറഞ്ഞുപൊട്ടുകയാണെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി;
 പക്ഷേ അപ്പോൾ അവിടെവെച്ച് അവനുമായിട്ട് ഒരു അഭിന
 യരംഗമുണ്ടാക്കേണ്ട എന്നു കരുതി, ഞാൻ അതറിയാത്ത ഭാവം
 നടിച്ചുകൂട്ടത്ത. അനുസരണയില്ലാത്ത അസത്ത്! ഫ്യൂജിയെ
 കാണാൻ പോയില്ലെന്നു നിന്നോട് അവൻ വാക്കുപറഞ്ഞിട്ടു
 ളെന്നായിരുന്നു എന്റെ വിചാരം.

ഫിറോക്കോ

അങ്ങനെതന്നെ അവൻ വാക്കുപറഞ്ഞുകേൾക്കുന്നു.

ഏസോ

നിനക്കു നല്ല തീച്ചയാണോ?

ഫിറോക്കോ

തീച്ചതന്നെ. അവനോടുള്ള എന്റെ വാക്കു ഞാൻ പ
 റിപാലിക്കുന്നപക്ഷം ഒരിക്കലും അവളെപ്പോയി കാണില്ലെ
 ന്ന് എന്നോടവൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ഏസോ

അതു രസമായിരിക്കുന്നു. ഞാൻ അവനെ വരുത്തി ഒരു
 കുറുവിസ്കാരം നടത്താൻ പോവുകയാണ്. ഒരു സാക്ഷിയാ
 യി നിന്നെ എനിക്കിവിടെ ആവശ്യമുണ്ട്. 'ഒന്ന്' കാമ്വേ
 ണം. വിസ്കാരഭാഗത്താണ്, പ്രതിഭാഗത്തല്ല നീ നിൽക്കേ
 ണുത്. വളരെ മുശടനായ ഒരു കക്ഷിയാണവൻ.

ഫിറോക്കോ

ശരി, അങ്ങനെതന്നെ.

[ഏസോ മേശപ്പുറത്ത് ഒരു ഖട്ടൻപിടിച്ചു മണ്തു
 ന്നു. ഒരു വേലക്കാരീ പ്രവേശിക്കുന്നു]

ഏസോ

എനിക്കു് ഒന്നു കാണണം—അതുകൊണ്ടിങ്ങോട്ടു വരാൻ,
 പറ ജീരോവിനോട്.

വേലക്കാരി

അങ്ങനെയാവാം, ഏമാനേ.

[വേലക്കാരി പോകുന്നു]

ഷൂസോ

അവന്റെ കാൽച്ചുവടു കണ്ടുപിടിച്ചു നാം അവനെ
പിൻതുടൻ പിടികൂടാനെത്തുന്നുണ്ടെന്ന് അവൻ അറിഞ്ഞുക
ഴിഞ്ഞു.

ഫിറോക്കോ

ഫേയ്, അങ്ങനെ തോന്നുന്നില്ല.

ഷൂസോ

പക്ഷേ ഫ്യൂജിയുടെ അച്ഛൻ എന്നെ കാണാൻ ഇവിടെ
വന്നതവനറിയാം.

[വാതിൽക്കൽ ഒരു മുട്ട്]

ഷൂസോ

ആരത്ത്?

ജീറോ (വെളിയിൽ)

അകത്തേയ്ക്കു വരു.

[ജീറോ ശാന്തമായി പ്രവേശിക്കുകയും അമ്മയു
ടെ അടുത്ത് ഒരു കസേരയിൽ ഇരിക്കുക
യും ചെയ്യുന്നു]

ജീറോ

എന്താണു ഞ്ഞാവശ്യപ്പെടുന്നത്?

ഷൂസോ

നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടേ, എന്താണ് ഞ്ഞാവശ്യപ്പെടുന്നതെ
ന്ന്?

ജീറോ

ശരി, പക്ഷേ എനിക്കറിയാമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.

ഷൂസോ

അങ്ങനെ ഒരു വിചാരം നിനക്കുണ്ടാകുന്ന സംഗതി എന്താണ്?

ജീരോ

ഏജിയുടെ പിതാവിൽനിന്നു കേട്ട ഒരു സംഗതി. പോരെങ്കിൽ അച്ഛന്റെ നില വളരെ പരുഷമായ മട്ടിലാണ്; അതുകൊണ്ട് എനിക്കും പരുഷമായ ഒരു നിലതന്നെ സ്വീകരിക്കേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു.

ഷൂസോ

എനിക്കു് ഒട്ടുവളരെ കായ്കങ്ങൾ നിന്നോടു പറയാനുണ്ട്. പക്ഷേ, ഒന്നാമതായി ഇതറിയട്ടെ: എന്തിനാണ് ഏജിയുടെ കല്യാണക്കായ്ക്കത്തിൽ നീ വന്നു തലയിട്ടത്?

ജീരോ

അത്രത്തോളം ഞാൻ പോയില്ല. ഞാൻ ചുമ്മാ അവളുടെ അച്ഛനെ ഒരു കാണാൻ പോയി. അത്രയേ ഉള്ളൂ.

ഷൂസോ

അയാളെക്കൊണ്ടതിൽ തലയിടുവിച്ചു കലക്കമുണ്ടാക്കാൻ, ഒ'ഹേ?

ജീരോ

പക്ഷേ അങ്ങനെയായിരിക്കാം—ഏജിയിൽ എനിക്കു് അത്ര പരിപൂർണ്ണവിശ്വാസമുണ്ടെങ്കിലും, സംഗതിയുടെ മൗഢം ഇതാണ്, അവളുടെ പിതാവു് അവളോടോരോന്നാജ്ഞാപിച്ചു പ്രവർത്തിപ്പിക്കാൻ ഉദ്യമിച്ചാൽ അതു വലിയ വിഷമത്തിലേ കലാശിക്കൂ എന്നു ഞാനറിഞ്ഞു; അതുകൊണ്ട് അവളുടെ വശത്തേയ്ക്കു് അയാളെ നേടിക്കൊണ്ടുവരുന്നതിലേയ്ക്കാണ് ഞാൻ പോയതു്.

ഔസോ

അതു ബഹു വിചിത്രമായ ഒരു സംസാരരീതിതന്നെ! അവളിൽ നിന്നു പരിപൂർണ്ണമായ വിശ്വാസമുണ്ടെന്നു പറയുമ്പോൾ, നീയതുകൊണ്ടുതന്നെയാണിത്?

ജീരോ

ഓ, അതു മനസ്സിലാക്കാൻവേണ്ട സാമർത്ഥ്യം അച്ഛനില്ല. ഏഴി ഒരാളുമായി ഗാഢമായ പ്രണയത്തിലാണ്; അയാളും അവളെ സ്നേഹിക്കുന്നു. നിങ്ങളൊക്കെക്കൂടി ചട്ടംകെട്ടിയ ഈ കല്യാണത്തിന് അവൾ വഴിപ്പെടുകയില്ലെന്നു ഞാനറിഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട് അവളുടെ നിരസനം അവളെ സ്തംഭിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടാകാം കഴിയുന്നതും എളുപ്പമാക്കിത്തീർക്കേണ്ട ആവശ്യം എനിക്കുണ്ടായിരുന്നു.

ഔസോ

അവളെ സ്നേഹിക്കുന്ന ആൾ ആരാണ്?

ജീരോ

അച്ഛനോടതു പറയാൻ എനിക്കു സാധ്യമല്ല.

ഔസോ

എന്തായാലും ആ പുളി നീയാവാൻ വഴിയില്ല, ഉച്ചോ? (പുഞ്ചിരിയിടുന്നു) അഥവാ ആണെങ്കിൽ, ഒന്നു പറഞ്ഞേക്കാം, നിങ്ങൾ രണ്ടുപേർക്കും ആത്മഹത്യ ചെയ്യേണ്ടതായിവരും.

ജീരോ

അച്ഛൻ വാസ്തവത്തിൽ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ അതു ഞാനാണെന്ന്? അതുപോലെതന്നെ, കുടുംബത്തിന്റെ പേര്, മാതൃപിന്റെ ചട്ടങ്ങൾ ഇവയെക്കുറിച്ചും അച്ഛനീ പറയുമ്പോൾ കാര്യമായി അച്ഛൻ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ?

ഫിറോക്കോ

ജീരോ, എന്താണ് നീയി പറയുന്നത്? ഇതിന് എന്തെന്നു നീ ധൈര്യപ്പെട്ടു? ആ പറഞ്ഞതു നീ ഒന്നുകൂടി പറ!

ജീരോ

അപ്പന്റെ ഇഷ്ടപാലെ ഞാൻ വേണെങ്കിൽ ആയിരം പ്രാവ്കൾ അതാവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു പറയാം. പ്രണയത്തിന്റെ അഗാഃശ്ചൈൽ അത്രമാത്രം അദ്വൈതമായ തരത്തിൽ കെട്ടുപിണയ്ക്കുവർത്തിക്കുന്ന രണ്ടാത്മാക്കളെ ചേർത്തുകൊണ്ട് അപ്പൻ മനസ്സു വരുമോ? അവർ ആത്മഹത്യ ചെയ്യുമോ ഇല്ലയോ എന്നു വന്ധിതമായിപ്പറയുവാൻ എനിക്കു സാധ്യമല്ല. എങ്ങാനായാലും ഒരു രണ്ടാംതരം പ്രാധാന്യമേ ആ സംഗതിക്കുള്ളൂ. പക്ഷേ മാമുലകളോടും നാട്ടാചാരങ്ങളോടും അപ്പൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഭയമുണ്ട്; അതിനാൽ ആ പേടിച്ചുപം അഞ്ചര വേർ പെടുത്തുമോ?

ഫിറോക്കോ

സമുദായത്തിന്റെ വിമർശനത്തെ നിനക്കു ഭയമില്ലെന്നു ഞോ നീയതുകൊണ്ടുതന്നെയാകുന്നതു്?

ജീരോ

ലവലേശമില്ല. അതിനെ എനിക്കു ഭയമുണ്ട്; പക്ഷേ മനുഷ്യജീവിതത്തെ നാശപ്പെടുത്തിക്കളയുന്നതിലാണ് എനിക്കു് അതിനേക്കാൾ വളരെയധികം ഭയം.

ഫിറോക്കോ

എന്തൊരു മനുഷ്യപ്പറ്റിപ്പാത്ത കുട്ടിയാണ് നീ! നിന്റെ അപ്പനമ്മമാർക്ക് അപമാനം വരുത്താനാണ് നീ ജനിച്ചതു്!

ജീരോ

അല്ല, അമ്മേ. ഞാൻ ജനിച്ചതെന്തിനാണെന്നു് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ; അതു ഞാൻ സമ്മതിക്കാം; എങ്കിലും എനിക്കു തോന്നുന്നു അമ്മ പറഞ്ഞ ആ കാര്യത്തിനല്ല ഞാൻ ജനിച്ചതെന്നു്. അതെ; എന്റെ മാതാപിതാക്കളുടെ മാനം നശിപ്പിക്കുകയെന്ന നിഷ്പ്രയാസമായ അത്തരം ഒരു കാര്യത്തിനുമായിട്ടല്ല;

തീച്ച്! അതിനേക്കാൾ എത്രയോ വിഷമകരമായിട്ടു താണു
എന്റെ ജോലി.

ഹിറോക്കോ

ജിരോ, നീ മിണ്ടാതിരി! നീ വളരെയധികം നവോ
കുന്നു.

ജിരോ

അമ്മേ!

ഹിറോക്കോ

ഞാൻ നിന്നെ കാണുമ്പോൾ നടുങ്ങിപ്പോകുന്നു!

ജിരോ

അമ്മേ!

ഹിറോക്കോ

ഞാൻ നിന്റെ അമ്മയുമല്ല, നീയെന്റെ കുട്ടിയുമല്ല. തോ
ന്നിയപ്പോലെ പൊയ്ക്കോ—നിന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ വായിൽ
ത്തോന്നിയതൊക്കെപ്പറഞ്ഞോ!

ഔസോ (ഹിറോക്കോവിനോടു്)

മിണ്ടാതിരിക്ക! ഹ്യൂജിയെ അവനു കല്യാണം കഴിക്കണ
മെന്ന് അവൻ പറഞ്ഞില്ലല്ലോ. (ജിരോവിനോടു്) നമ്മുടെ കു
ടുംബത്തിന്റെ പേര് എത്രമാത്രം പരിശുദ്ധമാണെന്നോ, പൊ
തുജനാഭിപ്രായം എത്രമേൽ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതാണെന്നോ
നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. നിന്റെ ആ കാടുപിടിച്ചു വർത്തമാന
ത്തിൽ എനിക്കു ലവലേശം യേശു. ഈ പെണ്ണിനുവേണ്ടി
തന്നത്താൻ ചത്തടിയുന്ന ഒരു മരമണ്ഡൂസനെക്കൊണ്ടു നമുക്കോ
ലോകത്തിനോ എന്തു പ്രയോജനം? പിന്നെയ്, ഇങ്ങോട്ടു നോ
ക്കിയേ, ജിരോ! ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതിൻ സമാധാനം പറ
ഞ്ഞോ!—ആട്ടെ, ഹ്യൂജിയെ ഞങ്ങൾ ഇവിടെനിന്നു പിരിച്ചുവി

ട്ടപ്പോൾ അവളുമായി ഒരിക്കലും ഒരു കത്തിടപാടാ നടത്തുകയില്ലെന്നു നീ നിന്റെ അമ്മയ്ക്കു വാക്കുകൊടുത്തതു സത്യമല്ലേ?

ജീരോ

അതെ, അതു സത്യമാണ്. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ ഞാൻ അവളുമായി യാതൊരു കത്തിടപാടുകളും നടത്താതിരുന്നത്.

ഔസോ

നീയങ്ങനെ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു നിനക്കു തീർപ്പാവാമോ?

ജീരോ

തീർച്ചയായും. ഞാൻ ഒരിക്കലും അങ്ങനെ ചെയ്തിട്ടില്ല. ഒരു ദിവസം, രണ്ടാമുന്നോ കൊല്ലം കഴിഞ്ഞു, അന്നവളുടെ കർത്തവ്യത്തിൽനിന്നു മനുഷ്യൻ എന്റെ നിരപരാധിത്വം ശരിക്കു തെളിയിക്കും.

ഔസോ

നീയപ്പോൾ യാതൊരു കത്തിടപാടുകളും നടത്തിയിട്ടില്ല. ശരി, അങ്ങനെയൊക്കട്ടെ. സമ്മതിച്ചു. പക്ഷേ നീ നിന്റെ അമ്മയോടു് ഒരിക്കലും ഹൃദയത്തെക്കുറിച്ചു പോയില്ലെന്നും അതു പോലെതന്നെ വാക്കുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

ജീരോ

ഉവ്വു്; ഞാനങ്ങനെ വാക്കു പറഞ്ഞു.

ഔസോ

പക്ഷേ നീ അവളെച്ചെന്നു കാണുകയുണ്ടാമല്ലോ!—ഇല്ലേ?

ജീരോ

ഉവ്വു്; ഞാൻ അവളെ കാണുകയുണ്ടായി!

ഔസോ

ജാമാ! എന്തിനായിരുന്നു?

ജീരോ

പറയാം. ഞാൻ അവളുടെ വീട്ടിൽപ്പോയി. അവൾ അവളുടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ അവളെ കണ്ടുമുട്ടാതിരിക്കാൻ നിയുത്തിയില്ലാത്ത ഒരു പതനം വന്നുകൂടി. പക്ഷേ ആ ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയല്ല ഞാനവിടെ പോയത്. അമ്മയോടുള്ള എന്റെ വാഗ്ദാനത്തിന്റെ സാരാംശത്തെ ഞാൻ ഭേദിച്ചിട്ടില്ല. ഇപ്പോഴും ഞാനങ്ങനെ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് അച്ഛനും തോന്നുന്നതെങ്കിൽ, ദയവുചെയ്ത് എനിക്കു മാപ്പുതരു!

ഔസോ

അതിനെനിക്കു മാപ്പുതരാൻ കഴിഞ്ഞേക്കാം. പക്ഷേ ഇതു പറഞ്ഞേ!—ഏഴി ഒരു മോഹനീയാട്ടക്കാരിയായിത്തീരുന്നെങ്കിൽ നീയതത്ര കാര്യമാക്കുകയില്ല; എന്നാ, ഉദ്യോ?

ജീരോ

അച്ഛാ! എന്റെ പ്രവൃത്തികളെ ആധാരമാക്കി അച്ഛൻ ഏഴിയെ ശിക്ഷിക്കാൻ പോകുന്നില്ല! എന്റെ നിരപരാധിത്വത്തെക്കുറിച്ച് അമ്മയ്ക്കു ബോദ്ധ്യംവരാൻ വേണ്ടി എനിക്കു വാഗ്ദാനങ്ങളെല്ലാം ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. ഞാൻ ഒരിക്കലും അതു ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നില്ല!

ഔസോ

നീ നിനക്കുള്ള ശിക്ഷ സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറാണ്; അല്ലേ?

ജീരോ

ഞാൻ അറിയാത്തതാണ് അതെങ്കിൽ.

ഔസോ

ശരി.....എന്നാൽ, നീ ഒരിക്കലും ഏഴിയുടെ മേൽ വായിത്തീരില്ല!

ജീരോ

അയ്യോ, കുഷ്ടം! അച്ഛന്തന്നെ അങ്ങനെ ആകണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടാലും ഞാൻ അവളുടെ ഭർത്താവായിത്തീരില്ല. . . ഒന്നാമതായി ഫ്യൂജിക്ക് എന്നെ ഭർത്താവായിട്ടാവശ്യമില്ല.

ഫിറോക്കോ

എന്ത്, അവർക്കാവശ്യമില്ലേ? നീ തഞ്ചത്തിലൊഴിഞ്ഞു മാറി 'മയ്യാദരാമ'നാവാൻ വേണ്ടിപ്പറയുന്നതല്ലേ അത്?

ജീരോ

അമ്മേ, അമ്മയ്ക്ക് എപ്പോഴും വലിയ സംശയമാണ്!

ഷൂസോ

അവർക്കു നിന്നെ വിചാധം കഴിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നു നിനക്കു തീർച്ചയാണോ?

ജീരോ

അതെ, എനിക്ക് തീർച്ചയാണ്.

ഷൂസോ

തികച്ചും തീർച്ച?

ജീരോ

തികച്ചും.

ഷൂസോ

ഒരു പുരുഷനായിട്ടാണ് നീയെന്റെ മുമ്പിൽ വാക്കുപറയുന്നത്.

ജീരോ

പക്ഷേ, ഒരു സ്ത്രീയെ എന്നപോലെ അച്ഛൻ എന്നെ അവിശ്വസിക്കുന്നു.

ഷൂസോ

നിന്റെ പെരുമാറ്റം ബഹു വിചിത്രമായ രീതിയിലായിരുന്നു.

ജീരോ

എങ്ങനെ?

ഷൂസോ

ഒന്നാമതായി നീ ഫ്യൂജിയുടെ വീട്ടിലേയ്ക്ക് ഒരു പ്രത്യേക സർക്കിട്ട് പോയി. രണ്ടാമതായി, ഫ്യൂജിയെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്നു പറയുന്ന ആ ആളിന്റെ പേർ നീ ഞങ്ങളിൽനിന്നും മറച്ചുവെച്ചു. മൂന്നാമതായി രണ്ടുപേരും ഒത്തൊരുമിച്ചുള്ള ഒരാൾക്കു ഹൃദയത്തിൽ നീ ഉൾപ്പെടുത്തിവരുമെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ നിനക്കു കലി വന്നു.

ജീരോ

ആദ്യത്തെ ആരോപണത്തിനുള്ള സമാധാനം ഞാൻ അച്ഛനോടു വിവരിച്ചു പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. രണ്ടാമത്തേതിനെപ്പറ്റി ബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ, എനിക്കുങ്ങനെ ചെയ്യാതെ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ഒരു നിലയിലാണ് ഞാൻ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ആ മനുഷ്യന്റെ പേർ വെളിപ്പെടുത്താൻ എനിക്ക് അയാളിൽ നിന്നുനമതി കിട്ടിയിട്ടില്ല. എന്റെ പേരിലുള്ള ഒടുവിലത്തെ കുറ്റാരോപണത്തിനു ഞാൻ സമാധാനം പറയാം. എനിക്കു ദേവജ്യം വന്നു. ശരിയാണ്. അച്ഛൻ എത്രമാത്രം ക്രൂരനാണെന്നും, ഞാനായിരുന്നു അച്ഛന്റെ സ്ഥാനത്തെങ്കിൽ എത്ര വ്യത്യസ്തമായ രീതിയിലായിരിക്കും ഞാൻ സംഗതികളെ വീക്ഷിക്കുന്നതെന്നും ഉള്ള ചിന്തയാണ് എന്നെ കപിതനാക്കിയത്. ഇങ്ങനെയൊരു കാര്യത്തിൽ ചുമ്മാ ഫെറു തലയിട്ട് ഇത്രമാത്രം മനശ്ശലും വലിച്ചുവെക്കാനൊരുമ്പെട്ട അച്ഛന്റെയും അമ്മയുടേയും ബുദ്ധിശൂന്യതയിൽ എനിക്ക് അനുകമ്പ തോന്നി.

ഷൂസോ

ഫ്യൂജിയെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ നിന്നെ ഞങ്ങൾ അനുവദിക്കുമെന്നാണോ ഇപ്പോഴും നിന്റെ സങ്കല്പം?

ജീരോ

അല്ല; നിങ്ങൾക്ക് അത്രത്തോളം ഹൃദയവിശാലതയും സൗജന്യബുദ്ധിയുമുണ്ടെന്ന് ഒരിക്കലും ഞാൻ സംശയിച്ചിട്ടില്ല. പക്ഷേ ആത്മഹത്യയെക്കുറിച്ചാലോചന നടത്തത്തക്കവിധം അത്രത്തോളം ആശാരഹിതമായ ഒരു പ്രേമബന്ധത്തിൽ ഹൃദയം ജീയുമായി ഞാൻ ഇടപെട്ടിരുന്നു എങ്കിൽ—കേട്ടോ, അച്ഛാ, അവളെ കല്യാണം കഴിക്കാൻ അച്ഛൻ എനിക്കനുവാദം തന്നേനേ! എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഒരു ഭൂഷേത പരന്നതിനുശേഷം സ്വയം ആത്മാവിനെ നശിപ്പിക്കുവാൻ തന്റെ പുത്രനെ വിട്ടുനീക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഭേദം അവൻ സുഖമായി ജീവിക്കുന്നതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള വിവേകമെങ്കിലും അച്ഛനുണ്ടാകാതിരിക്കില്ല.

ഹിറോക്കോ

ഞങ്ങളെ വിസ്തരിക്കുകയാണല്ലോ നിന്റെ ശ്രമം.

ജീരോ

അതെ; അതിനുതന്നെ ഞാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്.

ഹിറോക്കോ

നിന്റെ അച്ഛനമ്മമാരെ നിനക്ക് ഒരു ബഹുമാനവുമില്ല.

ജീരോ

മാതാപിതാക്കൾക്ക് അവരുടെ സന്താനങ്ങളിൽ സ്നേഹമുണ്ടെന്ന ധാരണ സദാ പുലർത്തിക്കൊണ്ടുപോവാനാണ് ഞാൻ.

ഹിറോക്കോ

അച്ഛനോടും അമ്മയോടും മറ്റും നിന്നെപ്പോലെ ഒരു കുട്ടിയും ഇങ്ങനെ തുരുത പഠയാറില്ല.

ജീരോ

ഒരുപക്ഷേ ഇല്ലായിരിക്കാം. എന്നുവെച്ച് അതേപ്പറ്റി ചിന്തിച്ച് ഇങ്ങനെ ചെറളിപിടിച്ചിട്ടെന്തു കാര്യം?

ഫിറോക്കോ

ദേ, പിന്നേയ്, നിങ്ങളെപ്പറ്റിയല്ലേ? എന്തുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ അവനെ ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ല? അവൻ എന്നെ കലികൊള്ളിക്കുന്നു.

ജീരോ

അമ്മ എന്നേയും കലികൊള്ളിക്കുന്നു.

ജൂസോ

ജീരോ, നീ കുറച്ചൊരു മിടുക്കനാണെന്നൊരു ഭാവം നിനക്കുണ്ട്. അതിനാൽ ഞങ്ങളെ ഇങ്ങനെയിട്ടു കുറങ്ങുകുളിപ്പിച്ചു നിനക്കു രസിക്കാമെന്നാണ് നിന്റെ വിചാരം. പക്ഷേ നീ ഒന്നോത്തോ!—തലമറണെണ്ണ തേയ്ക്കുന്ന പ്രകൃതമാണ് നിന്റേതു്. നിന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാർ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഉപകാരം നീ വിസ്മരിക്കുന്നു.

ജീരോ

മാതാപിതാക്കന്മാർ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഉപകാരം! ഉപകാരം എന്ന ആ വാക്കിനു വല്ല അർത്ഥവുമുണ്ടാകണമെങ്കിൽ അതു സന്താനത്തിന്റെ സുഖജീവിതത്തിനു സാഹായ്യമായിരിക്കണം. ഒരു കുട്ടി മുതിർന്ന പ്രായമായാൽ പിന്നെ അവൻ അവന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരെ സ്നേഹിക്കുന്നില്ല—അവരുടെ അടുത്തുനിന്ന് ഓടിയൊളിക്കുകയാണ് അവന്റെ ആവശ്യം. എന്റെ കാര്യത്തിൽ ഞാനിപ്പറഞ്ഞത് ഒരു പരമാർത്ഥമാത്രമാണ്. പക്ഷേ നിങ്ങളാകട്ടെ എന്റെ മുമലിൽ നിങ്ങളുടെ ആ ഉപകാരഭാരം ഇപ്പോഴും കെട്ടിവെക്കാൻ പാടുപെടുന്നു; പക്ഷേ അതു നടപ്പില്ല.

ഹിറോക്കോ

വല്ലാത്ത ഒരു ചെക്കൻതന്നെയല്ലാ നീ!

ജീരോ

അച്ഛാ! അമ്മേ! എന്താണ് നിങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്നതെന്ന് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ഒരു ചെറുപ്പക്കാരന്റെ ഹൃദയത്തെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ചുക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ. നിങ്ങളുടെ ചെറുപ്പത്തിലെ ആ കാലമല്ലാ ഇത്. കാലമൊക്കെ മാറിപ്പോയി. പോരെങ്കിൽ ഒരു തൈമരം ഒരു പട്ടമരത്തിന്റെ തണലിൽ തങ്ങിനിൽക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ലെന്നും മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളൂ! ഒരു തൈമരത്തിനു സൂര്യപ്രകാശമാണാവശ്യം. കൊടുമ്പിരിക്കൊള്ളുന്ന കൊടുങ്കാറ്റുകളുമായി സധീരം ഒന്നു പിടിച്ചുനോക്കുവാൻ അതു വെമ്പൽകൊള്ളുന്നു. പ്രായംചെന്നവർ ജീവിതം ക്ലേശിക്കുവാനുള്ളതാണെന്നു കരുതുന്നു; അതു തികച്ചും ആനന്ദിക്കുവാനുള്ളതാണെന്നാണ് ചെറുപ്പക്കാരരുടെ വിചാരം. ഒരുവന്റെ ജീവിതം അതിന്റെ പരിപൂർണ്ണതയുടെ പരമപരിധിവരെ അങ്ങനെ ആനന്ദിച്ചാനന്ദിച്ചു കഴിച്ചുകൂടുക! ഒരുവൻ അവന്റെതായ ആനന്ദം കണ്ടുപിടിക്കുക!—ഹാ, ഈ വാക്കുകൾ വാസ്തവത്തിൽ സൗന്ദര്യമുള്ളവയല്ലേ, അച്ഛാ?

ഋസോ

പക്ഷേ, ജീരോ, നീ സ്വാതന്ത്ര്യാഗം വിസ്മരിച്ചുകൂടാ.

ജീരോ

സ്വാതന്ത്ര്യാഗത്തെ ഞാൻ വിസ്മരിക്കുകയല്ല. എന്റെ സ്വന്തം ഇംഗിതത്തെ ഞാൻ സ്വയം സന്തോഷപൂർവ്വം ബലികഴിക്കാം; പക്ഷേ അതു മറ്റുള്ളവരുടെ ഹിതാനുസരണമല്ലെന്നുമാത്രം. അച്ഛനും അമ്മയും എന്നെ സംശയിച്ച രീതിയിലുള്ള ആൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഞാൻതന്നെ ആയിരുന്നു എങ്കിൽ,

ഒന്നു തീർച്ചയാണ്, ഇതിനൊക്കെ മുൻപുതന്നെ ഈ വീടും ഉപേക്ഷിച്ച് എന്റെ പാടു നോക്കി ഞാൻ ആ പെൺകുട്ടിയേയ്ക്കൊണ്ടു കടന്നുകൂടിയുമായിരുന്നു. പൂണ്ണമനസ്സാലെതന്നെ ഞാൻ എന്റെ അച്ഛനമ്മമാരുടെ മുഖത്തു കരി തേക്കുകയും ഒരു സമുദായഭ്രഷ്ടനായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു!

ഫിറോക്കോ

നിനക്കെങ്ങനെ ധൈര്യം വരുന്നു, ഇശ്ശാപരാ, ഇങ്ങനെയൊക്കെ പുലമ്പാൻ?

ഷുസോ (ഫിറോക്കോവിനോടു്)

ക്ഷമിച്ചിരിക്ക! അവൻ പറയുന്നതെന്താണെന്ന് അവനുതന്നെ അറിഞ്ഞുകൂടാ. പക്ഷേ ഫ്യൂജിയുടെ കാമുകനായി നാം ശങ്കിക്കുന്ന ആൾ അവനല്ലാ എന്ന് അവൻ പറയുമ്പോൾ, എന്തോ, എനിക്കതിൽ വിശ്വാസം തോന്നുന്നുണ്ട്. (ജീരോവിനോടു്) എന്തായാലും ഫ്യൂജിയുടെ കാമുകൻ നീയല്ലെന്ന് എനിക്കു ബോധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നനിലയ്ക്കു നിനക്കിനി പോകാം. ഇതിൽ കൂടുതലായി ഒന്നുംതന്നെ എനിക്കു നിന്നോടു പറയാനില്ല.

ഫിറോക്കോ

അയ്യോ, കഷ്ടം, നിങ്ങളവനെ വിശ്വസിക്കുന്നോ?

[ജീരോ തല കുനിച്ചു പൊട്ടിക്കരയുന്നു]

ഫിറോക്കോ

ഉം? എന്താണ്, എന്താണ് സംഗതി?...നിനക്കു സുഖമില്ലേ?

ജീരോ

എനിക്കു സുഖമുണ്ടാകട്ടെ, ഇല്ലാതിരിക്കട്ടെ, നിങ്ങളെന്തിനതന്വേഷിക്കുന്നു? ഡോക്ടറുടെ 'ബിൽ' എന്തായാലും വലിയ ഒരു തുകയ്ക്കാണ്മായിരിക്കില്ല.

ഷൂസോ

ജീരോ! നിനക്കു തീച്ചുയായും ഫ്യൂജിയോടു സ്നേഹമുണ്ട്. അവൾക്കുവേണ്ടി നീ പ്രാണൻ കളയും. നീ ഇതുപോലിങ്ങനെ കരയുന്നതു മുൻപൊരിക്കലും ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല.

ജീരോ

നിസ്സാരസംഗതികളിൽ ഞാൻ പലപ്പോഴും കരയാറുണ്ട്. മനശ്ശെയും അനുഭവിക്കുന്നതിനേക്കാൾ എളുപ്പമാണ് കരയുക. പക്ഷേ ദയവുചെയ്ത് എന്നെ തനിച്ചുവിട്ടു. (അല്പനേരത്തെ മെഴുനത്തിനുശേഷം അയാൾ തലയുയർത്തി നിലകൊള്ളുന്നു) എനിക്കെന്റെ തലയൊന്നു തണുപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

[അയാൾ വാതിൽ തുറന്നു പുറത്തേയ്ക്കിറങ്ങിപ്പോകുന്നു. ഷൂസോവും ഫിറോക്കോവും അവൻ പോയവഴിയേ കണ്ണുയയ്ക്കുന്നു. കുറച്ചുനേരത്തേയ്ക്ക് ഒരു മൗനം. അനന്തരം—]

ഫിറോക്കോ

എന്തൊരു ശബ്ദം! നാം എന്താണിനി ചെയ്യാൻ പോകുന്നത്?

ഷൂസോ

ഉത്തരം! എന്തായാലും നമ്മുടെ ഇളയ മകനാണല്ലോ, ജീരോ! വേണ്ടിവന്നാൽ, അവളെ കല്യാണം കഴിക്കാൻ, മനസ്സിലാമനസ്സോടെയാണെങ്കിലും, നാം സമ്മതം മുളകുതന്നെ. അല്ലാതെന്തു നിവൃത്തി? എന്തായാലും, ഇനി അതിനെക്കുറിച്ചാലോചിച്ചു മനസ്സു പുണ്യാക്കാതിരിക്ക!

[കുറച്ചുനേരത്തേയ്ക്കു വീണ്ടും ഒരു നിശ്ശബ്ദത. അങ്ങിനെയിരിക്കെ വാതിലിന്മേൽ ഒരു മുട്ടുകേൾക്കുന്നു]

ഷൂസോ

ആരാത്?!

ടോഷിക്കോ (വെളിയിൽ)

ടോഷിക്കോ

ഷൂസോ

അകത്തു വരൂ.

[ടോഷിക്കോ പ്രവേശിക്കുന്നു]

ഷൂസോ

എന്താ?

ടോഷിക്കോ

ഒന്നല്ല. ജീരോ അവിടെയിരുന്നു കരയുകയാ—അത്രയേ ഉള്ളൂ. എന്താ മേട്ടനു പററിയത്?!

ഷൂസോ

നീയതൊന്നും അന്വേഷിക്കണ്ട! അവൻ എന്തുമെന്തെന്നു?

ടോഷിക്കോ

മേട്ടന്റെ മുറിയുടെ മുമ്പിലുള്ള ഹാളിൽ തലമുടി വലിച്ചുപറിച്ചുകൊണ്ട് അങ്ങോട്ടമിങ്ങോട്ടും നടക്കുകയാ!—ഞാൻ ചോദിച്ചു മേട്ടനെന്താണെന്നു. 'ഒന്നുമില്ല' എന്നുമാത്രമായിരുന്നു മറുപടി. പിന്നീടു മേട്ടൻ എന്താ ചെയ്തതെന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. എന്നോടു ചെലയ്ക്കാതിരിക്കാൻ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു മേട്ടൻ എന്റെമുമ്പത്തു ഭ്രഷ്ടമായി തുറിച്ചുനോക്കി. പക്ഷേ മേട്ടൻ കരയുന്നതുകണ്ട് എനിക്ക് അത്ഭുതം തോന്നി. ഏറെ നേരമായി മേട്ടൻ ഈ മുറിയിലായിരുന്നുവെന്നും അച്ഛനും അമ്മയുമായി എന്തോ പറയുകയായിരുന്നുവെന്നും എനിക്കറിയാമായിരുന്നു. എന്നാൽ കാര്യമെന്തെന്നറിയാം എന്നു കരുതി ഞാനിങ്ങോട്ടു പുറപ്പെട്ടു എന്നേയുള്ളൂ.

ഹിറോക്കോ

ഇതയിടെ പലപ്പോഴും കരയാറുണ്ടെന്ന് അവൻ പറയുന്നു. ആദ്യ നീയെപ്പോഴെങ്കിലും കണ്ടിട്ടുണ്ടോ അവൻ കരയുന്നത്?

ടോഷികോ

ഉവ്വ്; മുൻപ് ഒരു പ്രാവശ്യം.

ഹിറോക്കോ

എന്നായിരുന്നു അത്?

ടോഷികോ

ഏതാണ്ടെങ്കിലും മൂന്നാഴ്ചയ്ക്കുമുൻപ് — താരോച്ചേട്ടന്റെ ഒരു ഏഴുത്തു ഞാൻ ചേട്ടന്റെ കയ്യിൽ കൊണ്ടുചെന്നുകൊടുത്തപ്പോൾ!

ഹിറോക്കോ

പിന്നേയ്, ഏറെ നാളായിരിക്കുന്നു നാം താരോവിന്റെ വർത്തമാനം എന്തെങ്കിലും മറിഞ്ഞിട്ട്. അവനെപ്പറ്റി പററിയെന്ന് ഞാനന്തരമല്ലെന്ന്.

ടോഷികോ

ഒരു മാസക്കാലത്തേയ്ക്കോ മറ്റോ കത്തയയ്ക്കാനിനി തരപ്പെടുകയില്ലെന്നു ചേട്ടന്റെ കഴിഞ്ഞ കത്തിൽ പറഞ്ഞിരുന്നില്ലേ?

ഹിറോക്കോ

വലിയ ജോലിത്തിരക്കുണ്ടെന്നു ചുരുക്കത്തോടെ ഭാവി കയറാൻ, കള്ളൻ! അവനതിനു മിനക്കുടാൻ കഴിയില്ല. അതേ ഉള്ളു. പക്ഷേ അതു നമുക്കെത്രമാത്രം സങ്കടകരമാണെന്ന് അവനറിവുണ്ട്; ഇതിനുമുൻപുതന്നെ അവൻ കത്തയയ്ക്കേണ്ടതായിരുന്നു.

ടോഷിക്കോ

പ്രധാനപ്പെട്ട എന്തെങ്കിലും കാര്യത്തിൽ ചേട്ടൻ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം.

ഹിറോക്കോ

ആയിക്കോട്ടേ. എന്നാലും മാസം രണ്ടായില്ലേ അവൻ ഒരേയ്ക്കത്ത് അയച്ചിട്ട്! നമുക്കുപ്പോഴും ഒരു താങ്ങായിരിക്കേണ്ടവനുമാണവൻ!

ടോഷിക്കോ

അമ്മേ, ജീരോച്ചേട്ടൻ എന്താ ചെയ്തത്?

ഹിറോക്കോ

അവനൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. ആട്ടേ, എന്തെങ്കിലും ഒരു ഭാവവ്യത്യാസം നീയവനിൽ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

ടോഷിക്കോ

ഇല്ല. ചേട്ടനിൽ ഒരു ഭാവവ്യത്യാസവും ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. വിശേഷിച്ചു ചേട്ടൻ ജോലിത്തിരക്കൊന്നുമില്ലാത്തപ്പോൾ ചേട്ടൻ വളരെ സ്നേഹപൂർവ്വം എന്നോട് പെരുമാറുന്നു. പിന്നെ—വല്ലതും ധൂതിയിൽ ജോലിചെയ്തുകൊണ്ടോ, ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടോ ഇരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ കടന്നുചെന്ന് എന്തെങ്കിലും ചോദിച്ചാൽ ചേട്ടൻ എന്റെ മുഖത്തേയ്ക്കു തുറിച്ചുനോക്കുക മാത്രമേ ചെയ്യൂ.

ഹിറോക്കോ

വിചിത്രസ്വഭാവക്കാരനായ ഒരു കുട്ടിതന്നെ ജീരോ. എനിക്കവനെ മനസ്സിലാക്കാൻ സാധ്യമല്ല.

[ഈ മുൻനടന്ന സംഭാഷണത്തിനിടയിൽ ഷൂസോ ഏതാ ആലോചനയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ പൊട്ടുന്ന ഒരു അദ്ദേഹം ഹിറോക്കോവിനോടു സംസാരിക്കുന്നു]

ഷൂസോ

പറയൂ!

ഹിറോക്കോ

ഉം, എന്താണ്?

ഷൂസോ

ഞാൻ ഒരു സംഗതിയെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുകയായിരുന്നു —
അതിഭയങ്കരമായ ഒരു സംഗതി!

ഹിറോക്കോ

എന്താണത്?

ഷൂസോ

ആ മനുഷ്യൻ — താരോ ആകാൻ മതി!

ഹിറോക്കോ

ഇശ്വര! അങ്ങിനെ ആണെങ്കിൽ നാം എന്തു ചെയ്യും?

ഷൂസോ

നമുക്കിതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തവിധം അത്ര നാശംപി
ടിച്ച ഒരു ദുഷ്ടത്തിൽ നമുക്ക് അകപ്പെടേണ്ടിവരും. (ടോഷി
ക്കോവിനോടു്) നീ ഇനിപൊയ്ക്കൊള!

[ടോഷിക്കോ പോകുന്നു]

ഷൂസോ

അങ്ങനെയൊന്നെന്തെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഹിറോക്കോ

ഒരിക്കലുമല്ല! തീച്ച്!

ഷൂസോ

ഒരുപക്ഷേ അല്ലെന്നും വരാം; പക്ഷേ മരിച്ചാണെങ്കിൽ,
ജീരോ എന്തിനിങ്ങനെ വിചിത്രമായ രീതിയിൽ സംസാരി
ക്കുന്നു? ഫ്യൂജിയെ പിരിച്ചയച്ചതിനെപ്പറ്റി സൂചിപ്പിച്ചുകൊ
ണ്ടു നാം കത്തയച്ചതിൽ പിന്നീടാണ് താരോവിന്റെ കത്തു

കൾ വരാതായത്. അതിനുമുമ്പ് ആഴ്ചയിൽ രണ്ടും, മൂന്നും പ്രാവശ്യം അവൻ എഴുതുക പതിവാണു്. കൂടെക്കൂടെ ഒന്നിനുപുറകെ ഒന്നായി എന്തിനാണവൻ ഇങ്ങനെ കത്തുകൾ വിടുന്നതെന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. രണ്ടു കട്ടികളും അന്യോന്യം അത്രയ്ക്കു സ്നേഹമായതുകൊണ്ടുമാത്രമാണെന്നു ഞാൻ കരുതിയുള്ളു. ഈ സംഗതി എത്രമാത്രം വിചിത്രമാണെന്നു മറേതവസരത്തിലേയ്ക്കുംകാൾ സ്പഷ്ടമായി ഇപ്പോൾ എനിക്കു ബോധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഹൃദയത്തെ ഒരിക്കലും താൻ കല്യാണം കഴിക്കില്ലെന്നും അവളുമായി ഒരു കത്തിടപാടും നടത്തുകയില്ലെന്നും ജീരോ ശപഥം ചെയ്തു. അവൻ കളവു പറഞ്ഞതാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല.

ഫിറോക്കോ

അയ്യോ, ഇതു സത്യമാണെങ്കിൽ ബഹു ദേഹദാണേ!

ഷുസോ

കുന്യാന്തരം ഒരു കൊടുമ്പിരിയാണിതു്! എന്തിനാണു് ജീരോ അതുപോലെയാകെ സംസാരിച്ചതും പ്രവർത്തിച്ചതുമെന്ന് ഇപ്പോൾ എനിക്കു മനസ്സിലാക്കാം. ഉദാഹരണമായി നോക്കൂ! ഹൃദയത്തെ നാം സംരക്ഷിക്കണമെന്നും ഒരു മോഹിനിയാട്ടക്കാരിയാകുവാൻ ഒരിക്കലും അപകളു വിട്ടുകൂടരുതെന്നുമുള്ള അവന്റെ നിബന്ധന. ഇതിനേക്കാളെല്ലാം ഉപരിയായി മറ്റൊന്നുണ്ട്. വിദേശത്തേയ്ക്കു പോകുന്നതിനുമുമ്പുള്ള താരോവിന്റെ സംസാരം—അതിന്റെ അർത്ഥം ശരിക്കും എനിക്കിന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും.

ഫിറോക്കോ

ഉദാഹരണം, ഇതു സത്യമാണെങ്കിൽ! നാം എന്താണിനി ചെയ്യുക?—അതു പറയൂ.

ഷ്ടസോ

അങ്ങനെയൊന്നെ! പറയൂ, നാം എന്താണിനി് ചെയ്യുക?

ഹിറോക്കോ

നാം അവരെ. വേർപെടുത്തുന്നപക്ഷം അവർ ആത്മഹത്യ ചെയ്യുമെന്നു നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ?

ഷ്ടസോ

അത്രയ്ക്കൊക്കെ ഭയമുണ്ടെന്നാണ് താദാ എന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല.

ഹിറോക്കോ

അത് അവന്റെ ആരോഗ്യത്തെ നശിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുമെന്നു നിങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നോ?

ഷ്ടസോ

എനിക്കങ്ങനെയൊന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ഹിറോക്കോ

പക്ഷേ നമ്മു അവൻ വെറുക്കും.

ഷ്ടസോ

അതെ. അവൻ നമ്മെ വെറുക്കുമെന്ന് എനിക്കും തോന്നുന്നു. അതിനുപുറമേ ജീവോപദ്രവം നമ്മോടു വെറുപ്പുതോന്നും.

ഹിറോക്കോ

എന്നിരിക്കുന്നാലും, അവളെയങ്ങു കല്യാണം കഴിക്കാൻ താലോലിനെ നാം അനുവദിച്ചാൽ നമ്മുടെ കുടുംബത്തിന് അതു വല്ലാത്ത ഒരു പോരായ്മയായിത്തീരും.

ഷ്ടസോ

അതെ. അതാണ് വിഷമം. ഇനിയുള്ള നമ്മുടെ ജീവിത കാലത്തു നമുക്കു മനുഷ്യരുടെ മുഖത്തു നോക്കാൻ സാധിക്കില്ല. നാണക്കമുണ്ടാകട്ടെ ഒരു ജീവിതമായിരിക്കും നമുക്ക്!

[അയാൾ വാതിൽക്കുളുക്കു കണ്ണുനീർ കരയുന്നതിനിടയിൽ
പതിഞ്ഞ ഒരു സ്വരത്തിൽ സംസാരിക്കുന്നു]

നാം പറയുന്നതെല്ലാം ജീരോ ഒളിച്ചുനിന്നു കേൾക്കുക
യായിരിക്കും.

ഫിറോക്കോ

ഇല്ല, നിശ്ചയമായും ഇല്ല.

ഷൂസോ

അവനെ അങ്ങനെ വിശ്വസിച്ചുകൂടാ!

ജീരോ (വാതിലിനു വെളിയിൽ)

പാടില്ല; നിങ്ങൾ അവനെ വിശ്വസിക്കാൻ പാടില്ല.
(അയാൾ വാതിൽ തുറന്ന് അകത്തേയ്ക്കു വരുന്നു) ഇവിടെ എ
ന്താണ് നടക്കുന്നതെന്നു ടോഷിക്കോവിൽനിന്നു ഞാൻ മന
സ്സിലാക്കി. അതിനാൽ ഞാൻ വാതിൽക്കുളേയ്ക്ക് ഒരൊച്ചയുമാ
ണ്ടാക്കാതെ സൂത്രത്തിൽ നടന്നുവന്നു. നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതു മുഴുവ
നും—ഒരക്ഷരം വിടാതെ—ഞാൻ ഒളിച്ചുനിന്നു കേട്ടു.

ഷൂസോ

ഫിറോക്കോ

ജീരോ

താരോ ആണ് ആ ആളെന്നു നിങ്ങൾ ഉറപ്പിച്ചല്ലോ.
അതു ശരിയാണ്. പക്ഷേ അവർ തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ സം
ബന്ധിച്ചിടത്തോളം നിങ്ങൾക്കു തെറ്റു പററി. അവർ അ
ന്വേഷം എത്ര ഗാഢമായി സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ
ക്കു് ഒരു നിശ്ചയവുമില്ല.

ഷൂസോ

അതിനെക്കുറിച്ച് അത്ര കാര്യമാക്കണ്ട. ഹൃദയമായുള്ള
അവന്റെ സംഗതിയെ സംബന്ധിച്ചു പരിപൂർണ്ണമായി ഞ
ങ്ങൾക്കറിയാമെന്നും, ഞങ്ങൾക്കതിൽ വലിയ കുഴിതമുണ്ടെ

നും, പക്ഷേ അതിനോടു് ആനുകൂല്യം പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്കു സാധ്യമല്ലെന്നും കാണിച്ചു ഞാൻ താരോവിൻ എഴുതിക്കൊള്ളാം.

ജീരോ

അച്ഛൻ അങ്ങനെ പറഞ്ഞു ചേട്ടൻ കത്തയച്ചാൽ ഞാൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു ചേട്ടൻ കത്തയയ്ക്കും: 'ചേട്ടന്റെ കായ്ക്കത്തിൽ അച്ഛനും അമ്മയും സന്തോഷംകൊണ്ടുണ്ടെന്നു മതിമറന്നിരിക്കുകയാണ്. ചേട്ടൻ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതിലും എത്രയോ എളുപ്പമായി എല്ലാ കായ്ക്കങ്ങളും തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.' ഞാനിതാ സത്യംചെയ്യുന്നു, ഞാൻ ഇങ്ങനെ ചെയ്യുമെന്ന്. എന്റെ ശ്രദ്ധക്കുറവുകൊണ്ടാണ് ഈ സംഗതിതന്നെ വെളിച്ചത്തായിപ്പോയത്. അതിനാൽ ഈ പ്രശ്നത്തിന് ഒരു പരിഹാരം കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടത് എന്റെ മുതലായാണ്. അവർ രണ്ടുപേരും എന്നെ വിശ്വസിച്ചു അവരുടെ വിശ്വാസത്തിനു ഞാൻ യോഗ്യനാണെന്നും എനിക്കു തോന്നി. അതുകൊണ്ടു് അവർ തമ്മിലുള്ള വിവാഹത്തിനു ഞാൻ അവരെ സഹായിക്കും.

ജൂസോ

ഈ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുന്നപോലെ നീ പ്രവർത്തിച്ചാൽ ഞാൻ നിന്നെ ഈ വീട്ടിൽനിന്നുടിച്ചു പുറത്താക്കും.

ജീരോ

ഞാനതിനു തയ്യാറാണ്. അങ്ങനെയെന്നു ചെയ്യണം. എന്റെ സ്വന്തം കാപിന്മേൽ നില്ക്കാൻ ഞാൻ സന്നദ്ധനാണ്. അതിന്റെ പ്രാരംഭത്തിന് ഒമ്പതാഴ്ച എന്നു സഹായിക്കും.....എന്നെപ്പറ്റി വിചാരിച്ചു ക്ലേശിക്കേണ്ടെന്നു താരോവിനോടും ഫ്യൂജിയോടും ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞാനതു മനസ്സിലാക്കി. കുറച്ചുനേരത്തിനുമുമ്പു് ഞാനിവിടെനിന്നു

കുറഞ്ഞതുതന്നെ എന്നിങ്ങ് അച്ഛനേറയും അമ്മയുടേയും പേരിൽ അത്രയ്ക്കധികം അനുഭവയുള്ളതുകൊണ്ടു മാത്രമാണ്.

[കുറച്ചുനിമിഷത്തേയ്ക്കു മാതാപിതാക്കളുടെ മുഖത്ത് അതുതാങ്കിതമായ ഒരു മൗനം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു; അനന്തരം—]

ഫിറോക്കോ

എന്തുമാതിരിയൊരു കുട്ടിയാണപ്പാ ഇതു്.

ഷൂസോ

എനിക്കുപോലും അതുതം തോന്നുന്നു!

ജിറോ

മരണമുണ്ടല്ലോ, മരണം, അതുപോലും തുണമാണെന്നിങ്ങ്!

[അയാളുടെ കണ്ണുകളിൽനിന്നു കണ്ണുനീർത്തുള്ളി കൾ പുറപ്പെടുന്നു]

ഷൂസോ

നിന്നെ ഇവിടെനിന്നു് ആട്ടിപ്പായിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്ന് എനിക്കാഗ്രഹമുണ്ടു്; പക്ഷേ എനിക്കുതിനു ഡെയ്യും വരുന്നില്ല. ഒരു കുഞ്ഞിനു് അവന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാർ നഷ്ടപ്പെടുന്നതിനേക്കാൾ വളരെ ക്ലേശകരമാണ് മാതാപിതാക്കന്മാർക്കു് ഒരു കുഞ്ഞു നഷ്ടപ്പെടുന്നതു്.

ഫിറോക്കോ

എന്നാലും സാരമില്ല, നമുക്കു പിന്നേയും ടോഷിക്കോ ഉണ്ടല്ലോ.

ടോഷിക്കോ (പെളിയിൽ)

അമ്മേ! (അകത്തേയ്ക്കു കടന്നുവന്നു തുടരുന്നു) അമ്മേ, കൊച്ചുട്ടനെ വീട്ടിൽനിന്നു് ആട്ടിപ്പറത്തയച്ചാൽ അതോടൊപ്പംതന്നെ എന്നേയും ആട്ടിപാഞ്ഞയയ്ക്കണം.

ഹിറോക്കോ

എന്തൊരു വർഗ്ഗമാണീശ്വരാ, ഈ കുട്ടികൾ!

ഏസോ

ലോകത്തെക്കുറിച്ച് മുകളും മണ്ണാമ്പും അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത
ആളുകളുടെ മുൻപിൽ ഞാൻ നിസ്സഹായനാണ്.

ജീരോ

അച്ഛാ, ഞാൻ പറയുന്നത് അച്ഛനൊന്നു ശ്രദ്ധിക്കുമോ?
എന്നിട്ട് എനിക്കുവേണ്ടി അല്പം ചിലതു ചെയ്തതുമോ?

ഏസോ

ഞാൻ അതിനേക്കുറിച്ചാലോചിക്കാം.

ജീരോ

അച്ഛാ, അമ്മേ, നിങ്ങളിൽനിന്ന് എനിക്കൊരു ആനക്കൂ
ലും അപേക്ഷിക്കാനുണ്ട്.

ഏസോ

എന്താണത്?

ജീരോ

ഒബയാഷിയെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ അച്ഛനും അമ്മയും
ടോഷിക്കോവിനെ അനുവദിക്കുമോ?

ഏസോ

ഏറെനാളായി ഞാനതിനു സമ്മതിച്ചിരിക്കുകയാണല്ലോ!

ജീരോ

അമ്മയോ, അമ്മേ?

ഹിറോക്കോ

എനിക്കു സമ്മതമാണ്.

ജീരോ

നിങ്ങൾക്കു നന്ദി. (ടോഷിക്കോവിനോടു്) ടോഷിക്കോ,
നീയുടൻതന്നെ ചെന്ന് ഒബയാഷിക്ക് ടെലിഫോൺ ചെയ്യ
നതാണ് നന്മ!

[ടോഷിക്കോ തല കുലുക്കിക്കൊണ്ട് വെളിയിലേ
യ്ക്കു പോകുന്നു]

ഷൂസോ

ആട്ടെ, ജീദോ, നിനക്ക് ആത്മമില്ലേ വിവാഹം കഴി
ക്കാൻ?

ജീദോ

എനിക്കോ? ഹേയ്, ഇതുവരെയില്ല.

ഷൂസോ

എന്നാൽ ഞാൻ നിനക്ക് ആരെയെങ്കിലും കണ്ടുപിടി
ക്കാം.

ജീദോ

അങ്ങനെയൊന്നു; ആയിക്കോളൂ!

ഷൂസോ

നീയും ഫ്യൂജിയും തമ്മിൽ പ്രണയമാണ്, അല്ലേ?

ജീദോ

അതിനുത്തരം പറയാൻ എനിക്കു സാധ്യമല്ല.

ഷൂസോ

ജീദോ, നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്തിനും ഞാൻ സമ്മതി
ക്കാം. നിന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ എന്തു വേണമെങ്കിലും നി താ
രോവിന് എഴുതിഅയച്ചുകൊള്ള! അതവനെ സന്തുഷ്ടനാക്കും.
ഈ ലോകം മുഴുവൻതന്നെ എനിക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടാലുംശരി, നി
ന്നെ ഞാൻ നഷ്ടപ്പെടുകയില്ല. മകനേ, ഞാൻ നിന്നെ സ്നേ
ഹിക്കുന്നു!

ജീദോ

അച്ഛാ, അച്ഛനു നന്ദി. താരോവിനും ഫ്യൂജിക്കും എ
ന്തൊരാനന്ദമായിരിക്കും! പിന്നെ—അമ്മേ, അമ്മ ഒട്ടുംതന്നെ

ക്ലേശിക്കേണ്ട. സമുദായത്തിന്റെ ഖഹനം അമ്മയ്ക്കും അച്ഛനും നഷ്ടപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ സ്നേഹമാണ് നിങ്ങൾ സമുദ്ധിയായി സമ്പാദിക്കുന്നത്. ഞാൻ മുൻപു പറഞ്ഞതിനെല്ലാം എനിക്കു മാപ്പുതരൂ!

ഔസോ

നീ മരിക്കാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല, ഉച്ചോ ജീരോ?

ജീരോ

ഒരിക്കലുമില്ല. അതിൽനിന്ന് എത്രയോ അകൽച്ചയുള്ള ഒന്നാണ് എന്റെ ചിന്താമണ്ഡലം! മറുചില കാര്യങ്ങൾ എനിക്കു ചെത്തേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്.

[അയാൾ പ്രണമിച്ചുകൊണ്ടു ശാന്തമായി വെളിയിലേയ്ക്കു പോകുന്നു]

ഔസോ (ഫിറോക്കോവിനോടു്)

എതായാലും ഇനി ഒടുത്തന്നെ ക്ലേശിക്കാതിരിക്കൂ! നിന്റെ കുട്ടികൾ എല്ലാ പതം നിന്റെ അടുത്തു തിരിച്ചെത്തിയിരിക്കുന്നു. എനിക്കു തോന്നിപ്പോകുന്നു ഞാനും നിന്റെ അടുത്തേയ്ക്കു മടങ്ങിയെത്തുകയാണെന്നു്! അടുത്തകൊല്ലംകഴിഞ്ഞു പിന്നത്തെക്കൊല്ലം നമുക്കു നമുക്കു ആശ്വാസം ഉണ്ടാകുന്നതാണെന്നും.

[ഫിറോക്കോ ഔസോവിന്റെ മുഖത്തേയ്ക്കു നോക്കുന്നു. അവർ അന്യോന്യം പുഞ്ചിരി തൂകുന്നു]

[യവനിക]

